

SVETO JEVAN\ELJE PO MATEJU

GLAVA 1

Pleme Isusa Hrista, sina Davida Avramovog sina.

1:2 Avraam rodi Isaka. A Isak rodi Jakova. A Jakov rodi Judu i bra}u njegovu.

1:3 A Juda rodi Faresa i Zaru s Tamarom. A Fares rodi Esroma. A Esrom rodi Arama.

1:4 A Aram rodi Aminadava. A Aminadav rodi Naasona. A Naason rodi Salmona.

1:5 A Salmon rodi Vooza s Rahavom. A Vooz rodi Ovida s Rutom. A Ovid rodi Jeseja.

1:6 A Jesej rodi Davida cara. A David car rodi Solomuna s Urijinicom.

1:7 A Solomun rodi Rovoama. A Rovoam rodi Aviju. A Avija rodi Asu.

1:8 A Asa rodi Josafata. A Josafat rodi Jorama. A Joram rodi Oziju.

1:9 A Ozija rodi Joatama. A Joatam rodi Ahaza. A Ahaz rodi Ezekiju.

1:10 A Ezekija rodi Manasiju, a Manasija rodi Amona. A Amon rodi Josiju.

1:11 A Josija rodi Jehoniju i bra}u njegovu, u seobi vavilonskoj.

1:12 A po seobi vavilonskoj, Jehonija rodi Salatiila. A Salatiilo rodi Zorovavela.

1:13 A Zorovavel rodi Aviuda. A Aviud rodi Elijakima. A Elijakim rodi Azora.

1:14 A Azor rodi Sadoka. A Sadok rodi Ahima. A Ahim rodi Eliuda.

1:15 A Eliud rodi Eleazara, a Eleazar rodi Matana. A Matan rodi Jakova.

1:16 A Jakov rodi Josifa, mu`a Marije, koja rodi Isusa prozvanog Hrista.

1:17 Svega dakle kolena od Avrama do Davida, kolena ~etnaest, a od Davida do seobe vavilonske, kolena ~etnaest, a od seobe vavilonske do Hrista, kolena ~etnaest.

1:18 A ro|enje Isusa Hrista bilo je ovako: kad je Marija, mati Njegova, bila ispro{ena za Josifa, a jo{ dok se nisu bili sastali, na|e se da je ona trudna od Duha Svetog.

1:19 A Josif mu` njen, budu}i pobo`an i ne hte- v{i je javno sramotiti, namisli je tajno pustiti.

1:20 No kad on tako pomisli, a to mu se javi u snu an|eo Gospodnji govore}i: Josife, sine Davidov! Ne boj se uzeti Marije `ene svoje; jer ono {to se u njoj za~elo od Duha je Svetog.

1:21 Pa }e roditi Sina, i nadeni Mu ime Isus; jer }e On izbaviti svoj narod od greha njihovih.

1:22 A ovo je sve bilo da se izvr{i {ta je Gospod kazao preko proroka koji govori:

1:23 Eto, devojka }e zatrudneti, i rodi}e Sina, i nadenu}e Mu ime Emanuilo, koje }e re}i: S nama Bog.

1:24 Kad se Josif probudi od sna, u~ini kako mu je zapovedio an|eo Gospodnji, i uzme `enu svoju.

1:25 I ne zna{e za nju dok ne rodi Sina svog prvenca, i nadede Mu ime Isus.

GLAVA 2

A kad se rodi Isus u Vitlejemu judejskom, za vremena cara Iroda, a to do|u mudraci s istoka u Jerusalem, i ka`u:

2:2 Gde je car judejski {to se rodio? Jer smo videli Njegovu zvezdu na istoku i do{li smo da Mu se poklonimo.

2:3 Kad to ~uje car Irod, upla{i se, i sav Jerusalem s njim.

2:4 I sabrav{i sve glavare sve{teni-ke i knji`evnike narodne, pita{e ih: Gde }e se roditi Hristos?

2:5 A oni mu reko{e: U Vitlejemu judejskom; jer je tako prorok napisao:

2:6 I ti Vitlejeme, zemljo Judina! Ni po ~em nisi najmanji u dr`avi Judinoj; jer }e iz tebe izi{i ~elov|a koji }e pasti narod moj Izrailja.

2:7 Onda Irod tajno dozva mudrace, i ispitiva{e ih kad se pojavila zvezda.

2:8 I poslav{i ih u Vitlejem, re~e: Idite i raspitajte dobro za dete, pa kad ga na|ete, javite mi, da i ja idem da mu se poklonim.

2:9 I oni saslu{av{i cara, po|o{e: a to i zvezda koju su videli na istoku, i |a{e pred njima dok ne do|e i stade odozgo gde be{e dete.

2:10 A kad vide{e zvezdu gde je stala, obradovala{e se veoma velikom radosti.

2:11 I u{av{i u ku}u, vide{e dete s Marijom materom Njegovom, i pado{e i pokloni{e Mu se; pa otvori{e dare svoje i darivala{e Ga: zlatom, i tamjanom, i smirnom.

2:12 I primiv{i u snu zapovest da se ne vra}aju k Irodu, drugim putem otido{e u svoju zemlju.

2:13 A po{to oni otidu, a to an|eo Gospodnji javi se Josifu u snu i kaza mu: Ustani, uzmi dete i mater Njegovu pa be`i u Misir, i budi onamo dok ti ne ka`em; jer }e Irod tra`iti dete da Ga pogubi.

2:14 I on ustav{i uze dete i mater Njegovu no}u i otide u Misir.

2:15 I bi tamo do smrti Irodove: da se izvr{i {ta je Gospod rekao preko proroka koji govori: Iz Misira dozvah Sina svog.

2:16 Tada Irod, kad vide da su ga mudraci prevarili, razgnevi se vrlo i posla te pobi{e svu decu po Vitlejemu i po svoj okolini njegovoj od dve godine i ni`e, po vremenu koje je dobro doznao od mudraca.

2:17 Tada se zbi {ta je kazao prorok Jeremija govore}i:

2:18 Glas u Rami ~u se, pla~, i ridanje, i jaukanje mnogo: Rahila pla-e za svojom decom, i ne}e da se ute{i, jer ih nema.

2:19 A po smrti Irodovoj, gle, an|eo Gospodnji u snu javi se Josifu u Misiru.

2:20 I re~e: Ustani, i uzmi dete i mater Njegovu i idi u zemlju Izrailjevu; jer su izumrli koji su tra`ili du{u detinju.

2:21 I on ustav{i, uze dete i mater Njegovu, i do|e u zemlju Izrailjevu.

2:22 Ali ~uv{i da Arhelaj caruje u Judeji mesto Iroda oca svog, poboja se onamo i}i; nego primiv{i u snu zapovest, otide u krajeve galilejske.

2:23 I do{av{i onamo, namesti se u gradu koji se zove Nazaret, da se zbude kao {to su kazali proroci da }e se Nazare}anin nazvati.

GLAVA 3

Uono pak doba do|e Jovan krstitelj, i u~a{e u pustinji judejskoj.

3:2 I govora{e: Pokajte se, jer se pribli`i carstvo nebesko.

3:3 Jer je to onaj za koga je govorio prorok Isaija gde ka`e: Glas onog {to vi-e u pustinji: Pripravite put Gospodu, i poravnite staze Njegove.

3:4 A Jovan ima{e haljinu od dlake kamilje i pojas ko`an oko sebe; a hrana njegova be{e skakavci i med divlji.

3:5 Tada izla`a{e k njemu Jerusalem i sva Judeja, i sva okolina jordanska.

3:6 I on ih kr{tava{e u Jordanu, i ispovedahu grehe svoje.

3:7 A kad vide (Jovan) mnoge fariseje i sadukeje gde idu da ih krsti, re~e im: Porodi aspidini! Ko kaza vama da be`ite od gneva koji ide?

3:8 Rodite dakle rod dostojan pokajanja.

3:9 I ne mislite i ne govorite u sebi: Imamo oca Avrama; jer vam ka`em da mo`e Bog i od kamenja ovog podignuti decu Avramu.

3:10 Ve} i sekira kod korena drvetu stoji; svako dakle drvo koje ne ra|a dobar rod, se~e se i u oganj baca.

3:11 Ja dakle kr{tavam vas vodom za pokajanje; a Onaj koji ide za mnom, ja-i je od mene; ja nisam dostojan Njemu obu}u poneti; On }e vas krstiti Duhom Svetim i ognjem.

3:12 Njemu je lopata u ruci Njegovoj, pa }e otrediti gumno svoje, i skupi}e p{enicu svoju u `itnicu, a plevu }e sa`e}i ognjem ve~nim.

3:13 Tada do|e Isus iz Galileje na Jordan k Jovanu da se krsti.

3:14 A Jovan branja{e Mu govore}i: Ti treba mene da krsti}, a Ti li dolazi} k meni?

3:15 A Isus odgovori i re~e mu: Ostavi sad, jer tako nam treba ispuniti svaku pravdu. Tada Jovan ostavi Ga.

3:16 I krstiv{i se Isus izi|e odmah iz vode; i gle, otvori{e Mu se nebesa, i vide Duha Bo`jeg gde silazi kao golub i do|e na Njega.

3:17 I gle, glas s neba koji govori: Ovo je Sin moj ljubazni koji je po mojoj volji.

GLAVA 4

Tada Isusa odvede Duh u pustinju da Ga |avo ku{a.

4:2 I postiv{i se dana ~etrdeset i no}i ~etrdeset, naposletku ogladne.

4:3 I pristupi k Njemu ku{a~ i re~e: Ako si Sin Bo`ji, reci da kamenje ovo hlebovi postanu.

4:4 A On odgovori i re~e: Pisano je: Ne `ivi ~ovek o samom hlebu, no o svakoj re~i koja izlazi iz usta Bo`jih.

4:5 Tada odvede Ga |avo u sveti grad i postavi Ga navrh crkve;

4:6 Pa Mu re~e: Ako si Sin Bo`ji, sko~i dole, jer u pismu stoji da }e an|elima svojim zapovediti za tebe, i uze}e te na ruke, da gde ne zapne} za kamen nogom svojom.

4:7 A Isus re~e njemu: Ali i to stoji napisano: Nemoj ku{ati Gospoda Boga svog.

4:8 Opet Ga uze |avo i odvede Ga na goru vrlo visoku, i pokaza Mu sva carstva ovog sveta i slavu njihovu;

4:9 I re~e Mu: Sve ovo da}u tebi ako padne} i pokloni} mi se.

4:10 Tada re~e njemu Isus: Idi od mene, soton; jer stoji napisano: Gospodu Bogu svom poklanjaj se i Njemu jedino slu`i.

4:11 Tada ostavi Ga |avo, i gle, an|eli pristupi{e i slu`ahu Mu.

4:12 A kad ~u Isus da je Jovan predan, otide u Galileju.

4:13 I ostaviv{i Nazaret do|e i namesti se u Kapernaumu primorskom na me|i Zavulonovoj i Nef-talimovoj.

4:14 Da se zbude {ta je rekao Isaija prorok govore}i:

4:15 Zemlja Zavulonova i zemlja Neftalimova, na putu k moru s one strane Jordana, Galileja neznao`a~ka.

4:16 Ljudi koji sede u tami, vide{e videlo veliko, i onima {to sede na strani i u senu smrtnom, zasvetli videlo.

4:17 Otada po~e Isus u~iti i govoriti: Pokajte se, jer se pribli`i carstvo nebesko.

4:18 I idu}i pokraj mora galilejskog vide dva brata, Simona, koji se zove Petar, i Andriju brata njegovog, gde me}u mre`e u more, jer behu ribari.

4:19 I re~e im: Hajdete za mnom, i u~ini}u vas lovcima ljudskim.

4:20 A oni taj ~as ostavi{e mre`e i za Njim oti-do{e.

4:21 I oti{av{i odatle vide druga dva brata, Jakova Zevedejevog, i Jovana brata njegovog, u la|i sa Zevedejem ocem njihovim gde krpe mre`e svoje, i pozva ih.

4:22 A oni taj ~as ostavi{e la|u i oca svog i za Njim otido{e.

4:23 I proho|a{e po svoj Galileji Isus u~e}i po zbornicama njihovim, i propovedaju}i jevan|elje o carstvu, i isceljuju}i svaku bolest i svaku nemo} po ljudima.

4:24 I otide glas o Njemu po svoj Siriji i privedo{e Mu sve bolesne od razli-nih bolesti i s razli--nim mukama, i besne, i mese-njake, i uzete, i isceli ih.

4:25 I za Njim i|a{e naroda mnogo iz Galileje, i iz Deset Gradova, i iz Jerusalima, i Judeje, i ispreko Jordana.

GLAVA 5

Akad On vide narod, pope se na goru, i sede, i pristupi{e Mu u-enici Njegovi.

5:2 I otvoriv{i usta svoja u-a{e ih govore{i:

5:3 Blago siroma{nima duhom, jer je njihovo carstvo nebesko;

5:4 Blago onima koji pla~u, jer }e se ute{iti;

5:5 Blago krotkima, jer }e naslediti zemlju;

5:6 Blago gladnima i `ednima pravde, jer }e se nasititi;

5:7 Blago milostivima, jer }e biti pomilovani;

5:8 Blago onima koji su ~istog srca, jer }e Boga videti;

5:9 Blago onima koji mir grade, jer }e se sinovi Bo`ji nazvati;

5:10 Blago prognanima pravde radi, jer je njihovo carstvo nebesko.

5:11 Blago vama ako vas uzasramote i usprogone i ka`u na vas svakojake r|ave re-i la`u{i, mene radi.

5:12 Radujte se i veselite se, jer je velika plata va{a na nebesima, jer su tako progonili proroke pre vas.

5:13 Vi ste so zemlji; ako so obljutavi, ~im }e se osoliti? Ona ve} ne}e biti ni za{to, osim da se prospe napolje i da je ljudi pogaze.

5:14 Vi ste videlo svetlu; ne mo`e se grad sakriti kad na gori stoji.

5:15 Niti se u`i`e sve}a i me}e pod sud nego na sve}njak, te svetli svima koji su u ku}i.

5:16 Tako da se svetli va{e videlo pred ljudima, da vide va{a dobra dela, i slave Oca va{eg koji je na nebesima.

5:17 Ne mislite da sam ja do{ao da pokvarim zakon ili proroke: nisam do{ao da pokvarim, nego da ispunim.

5:18 Jer vam zaista ka`em: dokle nebo i zemlja stoji, ne}e nestati ni najmanje slovice ili jedna titla iz zakona dok se sve ne izvr{i.

5:19 Ako ko pokvari jednu od ovih najmanjih zapovesti i nau-i tako ljude, najmanji nazva}e se u carstvu nebeskom; a ko izvr{i i nau-i, taj }e se veliki nazvati u carstvu nebeskom.

5:20 Jer vam ka`em da ako ne bude ve}a pravda va{a nego knji`evnika i fariseja, ne}ete u}i u carstvo nebesko.

5:21 ^uli ste kako je kazano starima: Ne ubij; jer ko ubije, bi}e kriv sudu.

5:22 A ja vam ka`em da }e svaki koji se gnevi na brata svog niza{ta, biti kriv sudu; a ako li ko re~e bratu svom: Raka! Bi}e kriv skup{tini; a ko re~e: Budalo! Bi}e kriv paklu ognjenom.

5:23 Zato dakle ako prinese{ dar svoj k oltaru, i onde se opomene{ da brat tvoj ima ne{to na te,

5:24 Ostavi onde dar svoj pred oltarom, i idi prete se pomiri s bratom svojim, pa onda do|i i prinesi dar svoj.

5:25 Miri se sa suparnikom svojim brzo, dok si na putu s njim, da te suparnik ne preda sudiji, a sudija da te ne preda sluzi i u tamnicu da te ne stave.

5:26 Zaista ti ka`em: ne}e{ iza}i odande dok ne da{ do poslednjeg dinara.

5:27 ^uli ste kako je kazano starima: Ne ~ini preljube.

5:28 A ja vam ka`em da svaki koji pogleda na `enu sa `eljom, ve} je u~inio preljubu u srcu svom.

5:29 A ako te oko tvoje desno sabla`njava, iskopaj ga i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude ba~eno u pakao.

5:30 I ako te desna ruka tvoja sabla`njava, odseci je i baci od sebe: jer ti je bolje da pogine jedan od udova tvojih negoli sve telo tvoje da bude ba~eno u pakao.

5:31 Tako je kazano: Ako ko pusti `enu svoju, da joj da knjigu raspusnu.

5:32 A ja vam ka`em da svaki koji pusti `enu svoju, osim za preljubu, navodi je te ~ini preljubu; i koji pu{tenicu uzme preljubu ~ini.

5:33 Jo{ ste ~uli kako je kazano starima: Ne kuni se krivo, a ispuni {ta si se Gospodu zakleo.

5:34 A ja vam ka`em: ne kunite se nikako: ni nebom, jer je presto Bo`ji;

5:35 Ni zemljom, jer je podno`je nogama Njegovim; ni Jerusolimom, jer je grad velikog cara.

5:36 Ni glavom svojom ne kuni se, jer ne mo`e{ dlake jedne bele ili crne u~initi.

5:37 Dakle neka bude va{a re~: da - da; ne - ne; a {ta je vi{e od ovog, oda zla je.

5:38 ^uli ste da je kazano: Oko za oko, i zub za zub.

5:39 A ja vam ka`em da se ne branite oda zla, nego ako te ko udari po desnom tvom obrazu, obrni mu i drugi;

5:40 I koji ho}e da se sudi s tobom i ko{ulju tvoju da uzme, podaj mu i haljinu.

5:41 I ako te potera ko jedan sat, idi s njime dva.

5:42 Koji i{te u tebe, podaj mu; i koji ho}e da mu uzajmi{, ne odreci mu.

5:43 ^uli ste da je kazano: Ljubi bli`njeg svog, i mrzi na neprijatelja svog.

5:44 A ja vam ka`em: ljubite neprijatelje svoje, blagosiljajte one koji vas kunu, ~inite dobro onima koji na vas mrze i molite se Bogu za one koji vas gone;

5:45 Da budete sinovi Oca svog koji je na nebesima; jer On zapovedi svom suncu, te obasjava i zle i dobre, i daje da`d pravednima i nepravednima.

5:46 Jer ako ljubite one koji vas ljube, kakvu platu imate? Ne ~ine li to i carinici?

5:47 I ako Boga nazivate samo svojoj bra}i, {ta odvi{e ~inite? Ne ~ine li tako i neznabo{ci?

5:48 Budite vi dakle savr{eni, kao {to je savr{en Otac va{ nebeski.

GLAVA 6

Pazite da pravdu svoju ne ~inite pred ljudima da vas oni vide; ina~e plate nemate od Oca svog koji je na nebesima.

6:2 Kad dakle daje{ milostinju, ne trubi pred sobom, kao {to ~ine licemeri po zbornicama i po ulicama da ih hvale ljudi. Zaista vam ka`em: primili su platu svoju.

6:3 A ti kad ~ini{ milostinju, da ne zna levica tvoja {ta ~ini desnica tvoja.

6:4 Tako da bude milostinja tvoja tajna; i Otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:5 I kad se moli{ Bogu, ne budi kao licemeri, koji rado po zbornicama i na raskr{u po ulicama stoje i mole se da ih vide ljudi. Zaista vam ka`em da su primili platu svoju.

6:6 A ti kad se moli{, u|i u klet svoju, i zatvori v{ vrata svoja, pomoli se Ocu svom koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:7 A kad se molite, ne govorite mnogo ko neznabo{ci; jer oni misle da }e za mnoge re~i svoje biti usli{eni.

6:8 Vi dakle ne budite kao oni; jer zna Otac va{ {ta vam treba pre molitve va{e;

6:9 Ovako dakle molite se vi: O~e na{ koji si na nebesima, da se sveti ime Tvoje;

6:10 Da do|e carstvo Tvoje; da bude volja Tvoja i na zemlji kao na nebu;

6:11 Hleb na{ potrebnii daj nam danas;

6:12 I oprostii nam dugove na{e kao i mi {to opra{tamo du`nicima svojim;

6:13 I ne navedi nas u napast; no izbavi nas oda zla. Jer je Tvoje carstvo, i sila, i slava va vek.

Amin.

6:14 Jer ako opra{tate ljudima grehe njihove, oprostii}e i vama Otac va{ nebeski.

6:15 Ako li ne opra{tate ljudima grehe njihove, ni Otac va{ ne}e oprostii vama grehe va{e.

6:16 A kad postite, ne budite `alosni kao licemeri; jer oni na~ine bleđa lica svoja da ih vide ljudi gde poste. Zaista vam ka`em da su primili platu svoju.

6:17 A ti kad posti{, nama`i glavu svoju, i lice svoje umij,

6:18 Da te ne vide ljudi gde posti{, nego Otac tvoj koji je u tajnosti; i Otac tvoj koji vidi tajno, plati}e tebi javno.

6:19 Ne sabirajte sebi blago na zemlji, gde moljac i r|a kvvari, i gde lupe`i potkopavaju i krađu;

6:20 Nego sabirajte sebi blago na nebu, gde ni moljac ni r|a ne kvvari, i gde lupe`i ne potkopavaju i ne krađu.

6:21 Jer gde je va{e blago, onde }e biti i srce va{e.

6:22 Sve}a je telu oko. Ako dakle bude oko tvoje zdravo, sve }e telo tvoje svetlo biti.

6:23 Ako li oko tvoje kvarno bude, sve }e telo tvoje tamno biti. Ako je dakle videlo {to je u tebi tama, a kamoli tama?

6:24 Niko ne mo`e dva gospodara slu`iti: jer ili }e na jednog mrzeti, a drugog ljubiti; ili jednom voleti, a za drugog ne mariti. Ne mo`ete Bogu slu`iti i mamoni.

6:25 Zato vam ka`em: ne brinite se za `ivot svoj, {ta }ete jesti, ili {ta }ete piti; ni za telo svoje, u {ta }ete se obu}i. Nije li `ivot prete`nji od hrane, i telo od odela?

6:26 Pogledajte na ptice nebeske kako ne seju, niti `nju, ni sabiraju u `itnice; pa Otac va{ nebeski hrani ih. Niste li vi mnogo prete`nji od njih?

6:27 A ko od vas brinu}i se mo`e primaknuti rastu svom lakat jedan?

6:28 I za odelo {to se brinete? Pogledajte na ljljane u polju kako rastu; ne trude se niti predu.

6:29 Ali ja vam ka`em da ni Solomun u svoj svojoj slavi ne obu-e se kao jedan od njih.

6:30 A kad travu u polju, koja danas jeste, a sutra se u pe} baca, Bog tako odeva, a kamoli vas, maloverni?

6:31 Ne brinite se dakle govore}i: [ta }emo jesti, ili, {ta }emo piti, ili, ~im }emo se odenuti?

6:32 Jer sve ovo neznabo{ci i{tu; a zna i Otac va{ nebeski da vama treba sve ovo.

6:33 Nego i{tite najpre carstva Bo`jeg, i pravde Njegove, i ovo }e vam se sve dodati.

6:34 Ne brinite se dakle za sutra; jer sutra brinu}e se za se. Dosta je svakom danu zla svog.

GLAVA 7

Ne sudite da vam se ne sudi; 7:2 Jer kakvim sudom sudite, onakvim }e vam suditi; i kakvom merom merite, onakvom }e vam se meriti.

7:3 A za{to vidi{ trun u oku brata svog, a brvna u oku svom ne ose}a{?

7:4 Ili, kako mo`e{ re}i bratu svom: Stani da ti izvadim trun iz oka tvog; a eto brvno u oku tvom?

7:5 Licemere! Izvadi najpre brvno iz oka svog, pa }e{ onda videti izvaditi trun iz oka brata svog.

7:6 Ne dajte svetinje psima; niti me}ite bisera svog pred svinje, da ga ne pogaze nogama svojim, i vrativ{i se ne rastrgnu vas.

7:7 I{tite, i da}e vam se; tra`ite, i na}i }ete; kucajte, i otvori}e vam se.

7:8 Jer svaki koji i{te, prima; i koji tra`i, nalazi; i koji kuca, otvori}e mu se.

7:9 Ili koji je me|u vama ~ovek u koga ako zai{-te sin njegov hleba kamen da mu da?

7:10 Ili ako ribe zai{te da mu da zmiju?

7:11 Kad dakle vi, zli budu}i, umete dare dobre davati deci svojoj, koliko }e vi{e Otac va{ nebeski dati dobra onima koji Ga mole?

7:12 Sve dakle {to ho}ete da ~ine vama ljudi, ~inite i vi njima: jer je to zakon i proroci.

7:13 U|ite na uska vrata; jer su {iroka vrata i {irok put {to vode u propast, i mnogo ih ima koji njim idu.

7:14 Kao {to su uska vrata i tesan put {to vode u `ivot, i malo ih je koji ga nalaze.

7:15 ^uvajte se od la`nih proroka, koji dolaze k vama u odelu ov~ijem, a unutra su vuci grabljivi.

7:16 Po rodovima njihovim pozna}ete ih. Eda li se bere s trnja gro`e, ili s ~i-ka smokve?

7:17 Tako svako drvo dobro rodove dobre ra|a, a zlo drvo rodove zle ra|a.

7:18 Ne mo`e drvo dobro rodova zlih ra|ati, ni drvo zlo rodova dobrih ra|ati.

7:19 Svako dakle drvo koje ne ra|a rod dobar, seku i u oganj bacaju.

7:20 I tako dakle po rodovima njihovim poznate ih.

7:21 Ne}e svaki koji mi govori: Gospode! Gospode! U}i u carstvo nebesko; no koji ~ini po volji Oca mog koji je na nebesima.

7:22 Mnogi }e re}i meni u onaj dan: Gospode! Gospode! Nismo li u ime Tvoje prorokovali, i Tvojim imenom |avole izgonili, i Tvojim imenom ~udesa mnoga tvorili?

7:23 I tada }u im ja kazati: Nikad vas nisam znao; idite od mene koji ~inite bezakonje.

7:24 Svaki dakle koji slu{a ove moje re~i i izvr{uje ih, on }e biti kao ~ovek koji sazida ku}u svoju na kamenu:

7:25 I udari da`d, i do|o{e vode, i dunu{e vetrovi, i napado{e na ku}u onu, i ne pade; jer be{e utvr|ena na kamenu.

7:26 A svaki koji slu{a ove moje re~i a ne izvr{uje ih, on }e biti kao ~ovek lud koji sazida ku}u svoju na pesku:

7:27 I udari da`d, i do|o{e vode, i dunu{e vetrovi, i udari{e u ku}u onu, i pade, i raspade se stra{no.

7:28 I kad svr{i Isus re~i ove, divlja}e se narod nauci Njegovoj.

7:29 Jer ih u~a{e kao Onaj koji vlast ima, a ne kao knji`evnici.

GLAVA 8

A kad si|e s gore, za Njim i|a{e naroda mnogo.

8:2 I gle, ~ovek gubav do|e i klanja{e Mu se govore}i: Gospode! Ako ho}e{, mo`e{ me o~istiti.

8:3 I pru`iv{i ruku Isus, dohvati ga se govore}i: Ho}u, o~isti se. I odmah o~isti se od gube.

8:4 I re~e mu Isus: Gledaj, nikom ne kazuj, nego idi i poka`i se sve{teniku, i prinesi dar koji je zapovedio Mojsije radi svedo~anstva njima.

8:5 A kad u|e u Kapernaum, pristupi k Njemu kapetan mole}i Ga

8:6 I govore}i: Gospode! Sluga moj le`i doma uzet, i mu~i se vrlo.

8:7 A Isus mu re~e: Ja }u do}i i isceli}u ga.

8:8 I kapetan odgovori i re~e: Gospode! Nisam dostojan da pod krov moj u|e{; nego samo reci re~, i ozdravi}e sluga moj.

8:9 Jer i ja sam ~ovek pod vlasti, i imam pod sobom vojnike, pa ka`em jednom: Idi, i ide; i drugom: Do|i, i do|e; i sluzi svom: U~ini to, i u~ini.

8:10 A kad ~u Isus, udivi se i re~e onima {to i|ahu za Njim: Zaista vam ka`em: ni u Izrailju tolike vere ne na|oh.

8:11 I to vam ka`em da }e mnogi od istoka i zapada do}i i se{e za trpezu s Avraamom i Isakom i Jakovom u carstvu nebeskom:

8:12 A sinovi carstva izgna}e se u tamu najkrajnju; onde }e biti pla~ i {krkut zuba.

8:13 A kapetanu re~e Isus: Idi, i kako si verovao neka ti bude. I ozdravi sluga njegov u taj ~as.

8:14 I do{av{i Isus u dom Petrov vide ta{tu njegovu gde le`i i groznica je trese.

8:15 I prihvati je za ruku, i pusti je groznica, i usta, i slu`a{e Mu.

8:16 A uve~e dovedo{e k Njemu besnih mnogo, i izgna duhove re~ju, i sve bolesnike isceli:

8:17 Da se zbude {ta je kazao Isaija prorok govore}i: On nemo}i na{e uze i bolesti ponese.

8:18 A kad vide Isus mnogo naroda oko sebe, zapovedi u~enicima svojim da idu na one strane.

8:19 I pristupiv{i jedan knji`evnik re~e Mu: U~itelju! Ja idem za Tobom kud god Ti po|e{.

8:20 Re~e njemu Isus: Lisice imaju jame i ptice nebeske gnezda; a Sin ~ove~iji nema gde glave zakloniti.

8:21 A drugi od u~enika Njegovih re~e Mu: Gospode! Dopusti mi najpre da idem da ukopam oca svog.

8:22 A Isus re~e njemu: Hajde za mnom, a ostavi neka mrtvi ukopavaju svoje mrtvace.

8:23 I kad u|e u la|u, za Njim u|o{e u~enici Njegovi.

8:24 I gle, oluja velika postade na moru da se la|a pokri valovima; a On spava{e.

8:25 I priku-iv{i se u~enici Njegovi probudi{e Ga govore}i: Gospode! Izbavi nas, izgibosmo.

8:26 I re~e im: Za{to ste stra{ljivi, maloverni? Tada ustav{i zapreti vetrovima i moru, i postade ti-
{ina velika.

8:27 A ljudi ~udi{e se govore}i: Ko je Ovaj da Ga slu{aju i vetrovi i more?

8:28 A kad do|e na one strane u zemlju gergesinsku, sreto{e Ga dva besna, koji izlaze iz grobova, tako zla da ne moga{e niko pro}i putem onim.

8:29 I gle, povika{e: [ta je Tebi do nas, Isuse, Sine Bo`ji? Zar si do{ao amo pre vremena da mu~i{ nas?

8:30 A daleko od njih pasa{e veliko krdo svinja.

8:31 I |avoli moljahu Ga govore}i: Ako nas izgoni{, po{lji nas da idemo u krdo svinja.

8:32 I re~e im: Idite. I oni izi{av{i otido{e u svinje. I gle, navali svo krdo s brega u more, i potopi-
{e se u vodi.

8:33 A svinjari pobego{e; i do{av{i u grad kazate sve, i za besne.

8:34 I gle, sav grad izi|e na susret Isusu; i videv{i Ga moli{e da bi oti{ao iz njihovog kraja.

GLAVA 9

I u{av{i u la|u pre|e i do|e u svoj grad.

9:2 I gle, doneso{e Mu uzeta koji le`a{e na odru. I videv{i Isus veru njihovu re~e uzetom: Ne boj se, sinko, opra{taju ti se gresi tvoji.

9:3 I gle, neki od knji`evnika reko{e u sebi: Ovaj huli na Boga.

9:4 I vide{i Isus pomisli njihove re~e: Za{to zlo mislite u srcima svojim?

9:5 Jer {ta je lak{e re}i: Opra{taju ti se gresi; ili re}i: Ustani i hodi?

9:6 Ali da znate da vlast ima Sin ~ove~iji na zemlji opra{tati grehe (tada re~e uzetom): Ustani, uzmi odar svoj i idi doma.

9:7 I ustav{i otide doma.

9:8 A ljudi vide{i ~udi{e se, i hvali{e Boga, koji je dao vlast takvu ljudima.

9:9 I odlaze{i Isus odande vide ~oveka gde sedi na carini, po imenu Mateja, i re~e mu: Hajde za mnom. I ustav{i otide za Njim.

9:10 I kad je |a{e u ku}i, gle, mnogi carinici i gre{nici do|o{e i je|ahu s Isusom i s u~enicima Njegovim.

9:11 I videv{i to fariseji govorahu u~enicima Njegovim: Za{to s carinici i gre{nicima u~itelj va{ jede i pije?

9:12 A Isus ~uv{i to re~e im: Ne trebaju zdravi lekara nego bolesni.

9:13 Nego idite i nau-ite se {ta zna-i: Milosti ho}u, a ne priloga. Jer ja nisam do{ao da zovem pravednike no gre{nike na pokajanje.

9:14 Tada pristupi{e k Njemu u~enici Jovanovi govore}i: Za{to mi i fariseji postimo mnogo, a u~enici tvoji ne poste?

9:15 A Isus re~e im: Eda li mogu svatovi plakati dok je s njima `enik? Nego }e do}i vreme kad }e se oteti od njih `enik, i onda }e postiti.

9:16 Jer niko ne me}e novu zakrpu na staru haljinu; jer }e se zakrpa odadreti od haljine, i gora }e rupa biti.

9:17 Niti se lije vino novo u mehove stare; ina~e mehovi prodru se i vino se prolije, i mehovi propadnu. Nego se lije vino novo u mehove nove, i oboje se sa~uva.

9:18 Dok On tako govora{e njima, gle, knez nekakav do|e i klanja{e Mu se govore}i: K}i moja sad umre; nego do|i i metni na nju ruku svoju, i o`ive}e.

9:19 I ustav{i Isus za njim po|e i u~enici Njegovi.

9:20 I gle, `ena koja je dvanaest godina bolovala od te~enja krvi pristupi sastrag i dohvati Mu se skuta od haljine Njegove.

9:21 Jer govora{e u sebi: Samo ako se dotaknem haljine Njegove, ozdravi}u.

9:22 A Isus obazrev{i se i videv{i je re~e: Ne boj se, k}eri; vera tvoja pomogla ti je. I ozdravi `ena od tog ~asa.

9:23 I do{av{i Isus u dom kne`ev i videv{i svira~e i ljude zabunjene

9:24 Re-e im: Odstupite, jer devojka nije umrla, nego spava. I podsmevahu Mu se.

9:25 A kad istera ljude, u|e, i uhvati je za ruku, i usta devojka.

9:26 I otide glas ovaj po svoj zemlji onoj.

9:27 A kad je Isus odlazio odande, za Njim i|a-hu dva slepca vi~u}i i govore}i: Pomiluj nas, sine Davidov!

9:28 A kad do|e u ku}u, pristupi{e k Njemu slepci, i re-e im Isus: Verujete li da mogu to u~initi? A oni Mu reko{e: Da Gospode.

9:29 Tada dohvati se o~iju njihovih govore}i: Po veri va{oj neka vam bude.

9:30 I otvori{e im se o~i. I zapreti im Isus govore}i: Gledajte da niko ne dozna.

9:31 A oni izi{av{i razglasi{e Ga po svoj zemlji onoj.

9:32 Kad oni pak izi|u, gle, dovedo{e k Njemu ~oveka nemog i besnog.

9:33 I po{to izgna |avola, progovori nemi. I divlja{e se narod govore}i: Nikada se toga nije videlo u Izrailju.

9:34 A fariseji govorahu: Pomo}u kneza |avolskog izgoni |avole.

9:35 I proho|a{e Isus po svim gradovima i selima u~e}i po zbornicama njihovim i propovedaju}i jevan|elje o carstvu, i isceljuju}i svaku bolest i svaku nemo} po ljudima.

9:36 A gledaju}i ljude sa`ali Mu se, jer behu smeteni i rasejani kao ovce bez pastira.

9:37 Tada re~e u~enicima svojim: @etve je mnogo, a poslanika malo.

9:38 Molite se, dakle, Gospodaru od `etve da izvede poslanike na `etvu svoju.

GLAVA 10

I dozvav{i svojih dvanaest u~enika dade im vlast nad duhovima ne-istim da ih izgone, i da isceljuju od svake bolesti i svake nemo}i.

10:2 A dvanaest apostola imena su ova: prvi Simon, koji se zove Petar, i Andrija brat njegov; Jakov Zevedejev, i Jovan brat njegov;

10:3 Filip i Vartolomije; Toma, i Matej carinik; Jakov Alfejev, i Levije prozvani Tadija;

10:4 Simon Kananit, i Juda Iskariotski, koji Ga i predade.

10:5 Ovih dvanaest posla Isus i zapovedi im govore}i: Na put neznabo`aca ne idite, i u grad samarjanski ne ulazite.

10:6 Nego idite k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.

10:7 A hode}i propovedajte i kazujte da se pribli`ilo carstvo nebesko.

10:8 Bolesne isceljujte, gubave ~istite, mrtve di`ite, |avole izgonite; za badava ste dobili, za badava i dajite.

10:9 Ne nosite zlata ni srebra ni bronzе u pojasi-ma svojim,

10:10 Ni torbe na put, ni dve haljine ni obu}e ni {tapa; jer je poslanik dostojan svog jela.

10:11 A kad u koji grad ili selo u|ete, ispitajte ko je u njemu dostojan, i onde ostanite dok ne izi|ete.

10:12 A ulaze}i u ku}u nazovite joj: Mir ku}i ovoj.

10:13 I ako bude ku}a dostojna, do}i }e mir va{ na nju; a ako li ne bude dostojna, mir }e se va{ k vama vratiti.

10:14 A ako vas ko ne primi niti poslu{a re~i va{ih, izlaze}i iz ku}e ili iz grada onog, otresite prah s nogu svojih.

10:15 Zaista vam ka`em: lak{e }e biti zemlji sedomskoj i gomorskoj u dan stra{nog suda nego li gradu onom.

10:16 Eto, ja vas {aljem kao ovce me|u vukove: budite dakle mudri kao zmiije i bezazleni kao golubovi.

10:17 A ~uvajte se od ljudi; jer }e vas oni predati sudovima, i po zbornicama svojim bi}e vas.

10:18 I pred vlastelje i careve vodi}e vas mene radi za svedo~anstvo njima i neznabo{cima.

10:19 A kad vas predadu, ne brinite se kako }ete ili {ta }ete govoriti; jer }e vam se u onaj ~as dati {ta }ete kazati.

10:20 Jer vi ne}ete govoriti, nego Duh Oca va-
{eg govori}e iz vas.

10:21 A preda}e brat brata na smrt i otac sina; i
usta}e deca na roditelje i pobi}e ih.

10:22 I svi }e mrzeti na vas imena mog radi; ali
koji pretrpi do kraja blago njemu.

10:23 A kad vas poteraju u jednom gradu, be`ite
u drugi. Jer vam ka`em zaista: ne}ete obi}i grado-
va Izrailjevih dok do|e Sin ~ove~iji.

10:24 Nema u~enika nad u~itelja svog ni sluge
nad gospodara svog.

10:25 Dosta je u~eniku da bude kao u~itelj nje-
gov i služi kao gospodar njegov. Kad su doma}ina
nazvali Veelzevulom, a kamo li doma}e njegove?

10:26 Ne bojte ih se dakle; jer nema ni{ta sakri-
veno {to se ne}e otkriti, ni tajno {to se ne}e dozna-
ti.

10:27 [ta vam govorim u tami, kazujte na vidi-
ku; i {ta vam se {ap}e na u{i, propovedajte s krovo-
va.

10:28 I ne bojte se onih koji ubijaju telo, a du{e
ne mogu ubiti; nego se bojte Onog koji mo`e i du-
{u i telo pogubiti u paklu.

10:29 Ne prodaju li se dva vrapca za jedan di-
nar? Pa ni jedan od njih ne mo`e pasti na zemlju
bez oca va{eg.

10:30 A vama je i kosa na glavi sva izbrojana.

10:31 Ne bojte se, dakle; vi ste bolji od mnogo
vrabaca.

10:32 A koji god prizna mene pred ljudima, pri-
zna}u i ja njega pred Ocem svojim koji je na nebe-
sima.

10:33 A ko se odrekne mene pred ljudima, odre-
}i }u se i ja njega pred Ocem svojim koji je na ne-
besima.

10:34 Ne mislite da sam ja do{ao da donesem
mir na zemlju; nisam do{ao da donesem mir nego
ma~.

10:35 Jer sam do{ao da rastavim ~oveka od oca
njegovog i k}er od matere njene i snahu od svekrve
njene:

10:36 I neprijatelji ~oveku posta}e doma{nji nje-
govi.

10:37 Koji ljubi oca ili mater ve}ma nego mene,
nije mene dostojan; i koji ljubi sina ili k}er ve}ma
nego mene, nije mene dostojan.

10:38 I koji ne uzme krsta svog i ne po|e za
mnom, nije mene dostojan.

10:39 Koji ~uva du{u svoju, izgubi}e je; a koji
izgubi du{u svoju mene radi, na}i }e je.

10:40 Koji vas prima, mene prima; a koji mene
prima, prima Onog koji me je poslao.

10:41 Koji prima proroka u ime proro~ko, platu
proro~ku primi}e; a koji prima pravednika u ime
pravedni~ko, platu pravedni~ku primi}e.

10:42 I ako ko napoji jednog od ovih malih sa-
mo ~a{om studene vode u ime u~eni~ko, zaista
vam ka`em, ne}e mu plata propasti.

GLAVA 11

I kad svr{i Isus zapovesti dvanaestorici u~enika
svojih, otide odande dalje da u-i i da propoveda
po gradovima njihovim.

11:2 A Jovan ~uv{i u tamnici dela Hristova po-
sla dvojicu u~enika svojih,

11:3 I re~e Mu: Jesi li ti Onaj {to }e do}i, ili dru-
gog da ~ekamo?

11:4 A Isus odgovaraju}i re~e im: Idite i ka`ite
Jovanu {ta ~ujete i vidite:

11:5 Slepí progledaju i hromi hode, gubavi ~iste
se i gluvi ~uju, mrtvi ustaju i siroma{nima propo-
veda se jevan|elje.

11:6 I blago onome koji se ne sablazni o mene.

11:7 A kad ovi otido}e, po~e Isus ljudima govo-
riti o Jovanu: [ta ste izi{li u pustinji da vidite? Tr-
sku, koju ljulja vetar?

11:8 Ili {ta ste izi{li da vidite? ^oveka u meke
haljine obu~ena? Eto, koji meke haljine nose po
carskim su dvorovima.

11:9 Ili {ta ste izi{li da vidite? Proroka? Da, ja
vam ka`em, i vi{e od proroka.

11:10 Jer je ovo onaj za koga je pisano: Eto, ja
{aljem an|ela svog pred licem Tvojim, koji }e pri-
praviti put Tvoj pred Tobom.

11:11 Zaista vam ka`em: Ni jedan izme|u ro|e-nih od `ena nije izi{ao ve}i od Jovana Krstitelja; a najmanji u carstvu nebeskom ve}i je od njega.

11:12 A od vremena Jovana Krstitelja do sad carstvo nebesko na silu se uzima, i siled`ije dobijaju ga.

11:13 Jer su svi proroci i zakon proricali do Jovana.

11:14 I ako ho}ete verovati, on je Ilija {to }e do}i.

11:15 Koji ima u{i da ~uje neka ~uje.

11:16 Ali kakav }u kazati da je ovaj rod? On je kao deca koja sede po ulicama i vi~u svojim drugovima,

11:17 I govore: Svirasmo vam, i ne igraste; `alismso vam se, i ne jaukaste.

11:18 Jer Jovan do|e, koji ni jede ni pije, a oni ka`u: `avo je u njemu.

11:19 Do|e Sin ~ove~iji, koji i jede i pije, a oni ka`u: Gle ~oveka izjelice i pijanice, druga carinicima i gre{nicima. I opravda{e premudrost deca njena.

11:20 Tada po~e Isus vikati na gradove u kojima su se dogodila najve}a ~udesa Njegova, pa se nisu pokajali:

11:21 Te{ko tebi, Horazine! Te{ko tebi, Vitsaido! Jer da su u Tiru i Sidonu bila ~udesa koja su bila u vama, davno bi se u vre}i i pepelu pokajali.

11:22 Ali vam ka`em: Tiru i Sidonu lak{e }e biti u dan stra{nog suda nego vama.

11:23 I ti Kapernaume! Koji si se do nebesa podigao do pakla }e{ propasti: jer da su u Sodomu bila ~udesa {to su u tebi bila, ostao bi do dana{njeg dana.

11:24 Ali vam ka`em da }e zemlji sodomskoj lak{e biti u dan stra{nog suda nego tebi.

11:25 U to vreme odgovori Isus, i re~e: Hvalim Te, O~e, Gospode neba i zemlje, {to si ovo sakrio od premudrih i razumnih a kazao si prostima.

11:26 Da, O~e, jer je tako bila volja Tvoja.

11:27 Sve je meni predao Otac moj, i niko ne zna Sina do Otac; niti Oca ko zna do Sin i ako ko me Sin ho}e kazati.

11:28 Hodite k meni svi koji ste umorni i natovareni, i ja }u vas odmoriti.

11:29 Uzmite jaram moj na sebe, i nau-ite se od mene; jer sam ja krotak i smeran u srcu, i na}i }ete pokoj du{ama svojim.

11:30 Jer je jaram moj blag, i breme je moje lako.

GLAVA 12

U to vreme i|a{e Isus u subotu kroz useve: a u~enici Njegovi ogladne{e, i po~e{e trgati klasje, i jesti.

12:2 A fariseji videv{i to reko{e Mu: Gle, u~enici tvoji ~ine {ta ne valja ~initi u subotu.

12:3 A On re~e im: Niste li ~itali {ta u~ini David kad ogladne, on i koji behu s njim?

12:4 Kako u|e u ku}u Bo`ju, i hlebove postavljene pojede, kojih nije valjalo jesti njemu ni onima {to su bili s njim, nego samim sve{tenicima.

12:5 Ili niste ~itali u zakonu kako u subotu sve{tenici u crkvi subotu pogane, pa nisu krivi?

12:6 A ja vam ka`em da je ovde onaj koji je ve}i od crkve.

12:7 Kad biste pak znali {ta je to: Milosti ho}u a ne priloga, nikad ne biste osu|ivali prave;

12:8 Jer je Gospodar i od subote Sin ~ove~iji.

12:9 I oti{av{i odande do|e u zbornicu njihovu.

12:10 I gle, ~ovek be{e tu s rukom suvom; i zapita{e Ga govore}i: Valja li u subotu le~iti? Da bi Ga okrivili.

12:11 A On re~e im: Koji je me|u vama ~ovek koji ima ovcu jednu pa ako ona u subotu upadne u jamu ne}e je uzeti i izvaditi?

12:12 A koliko je ~ovek prete`niji od ovce? Dakle valja u subotu dobro ~initi.

12:13 Tada re~e ~oveku: Pru`i ruku svoju. I pru`i. I postade zdrava kao i druga.

12:14 A fariseji izi{av{i na~ini{e ve}e o Njemu kako bi Ga pogubili. No Isus doznava{i to ukloni se odande.

12:15 I za Njim ido{e ljudi mnogi, i isceli ih sve.

12:16 I zapreti im da Ga ne razgla{uju:

12:17 Da se zbude {ta je kazao Isaija prorok govore}i:

12:18 Gle, sluga moj, koga sam izabrao, ljubazni moj, koji je po volji du{e moje: metnu}u duh svoj na Njega, i sud nezna{bocima javi}e.

12:19 Ne}e se sva|ati ni vikati, niti }e ~uti ko po rasputicama glas Njegov.

12:20 Trsku stu~enu ne}e prelomiti i sve{tilo zapaljeno ne}e ugasiti dok pravda ne odr`i pobjedu.

12:21 I u ime Njegovo uzda}e se narodi.

12:22 Tada dovedo{e k Njemu besnoga koji be{e nem i slep; i isceli ga da nemi i slepi stade govoriti i gledati.

12:23 I divljahu se svi ljudi govore}i: Nije li ovo Hristos, sin Davidov?

12:24 A fariseji ~uv{i to reko{e: Ovaj druga~ije ne izgoni |avola do pomo}u Veelzevula kneza |avolskog.

12:25 A Isus znaju}i misli njihove re~e im: Svaako carstvo koje se razdeli samo po sebi, opuste}e; i svaki grad ili dom koji se razdeli sam po sebi, propa}e.

12:26 I ako sotona sotonu izgoni, sam po sebi razdelio se; kako }e dakle ostati carstvo njegovo?

12:27 I ako ja pomo}u Veelzevula izgonim |avole, sinovi va{i ~ijom pomo}u izgone? Zato }e vam oni biti sudije.

12:28 A ako li ja Duhom Bo`ijim izgonim |avole, dakle je do{lo k vama carstvo nebesko.

12:29 Ili kako mo`e ko u}i u ku}u jakoga i poku}stvo njegovo oteti, ako najpre ne sve`e jakoga? I onda }e ku}u njegovu opliniti.

12:30 Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji ne sabira sa mnom, prosipa.

12:31 Zato vam ka`em: svaki greh i hula oprosti}e se ljudima; a na Duha Svetog hula ne}e se oprostiti ljudima.

12:32 I ako ko re~e re~ na Sina ~ove~ijeg, oprosti}e mu se; a koji re~e re~ na Duha Svetog, ne}e mu se oprostiti ni na ovom svetu ni na onom.

12:33 Ili usadite drvo dobro, i rod njegov bi}e dobar; ili usadite drvo zlo, i rod njegov zao bi}e; jer se po rodu drvo poznaje.

12:34 Porodi aspidini! Kako mo`ete dobro govoriti, kad ste zli? Jer usta govore od suvi{ka srca.

12:35 Dobar ~ovek iz dobre kleti iznosi dobro; a zao ~ovek iz zle kleti iznosi zlo.

12:36 A ja vam ka`em da }e za svaku praznu rekoju ka`u ljudi dati odgovor u dan stra{nog suda.

12:37 Jer }e{ se svojim re~ima opravdati, i svojim }e{ se re~ima osuditi.

12:38 Tada odgovori{e neki od knji`evnika i fariseja govore}i: U~itelju! Mi bi radi od tebe znak videti.

12:39 A On odgovaraju}i re~e im: Rod zli i preljubotvorni tra`i znak; i ne}e mu se dati znak osim znaka Jone proroka.

12:40 Jer kao {to je Jona bio u truhu kitovom tri dana i tri no}i: tako }e biti i Sin ~ove~iji u srcu zemlje tri dana i tri no}i.

12:41 Ninevljani izi}i }e na sud s rodom ovim, i osudi}e ga; jer se pokaja{e Joninim pou~enjem: a gle, ovde je ve}i od Jone.

12:42 Carica ju`na izi}i }e na sud s rodom ovim, i osudi}e ga; jer ona do|e s kraja zemlje da slu{a premudrost Solomunovu: a gle, ovde je ve}i od Solomuna.

12:43 A kad ne~isti duh izi|e iz ~oveka, ide kroz bezvodna mesta tra`e}i pokoja, i ne na|e ga.

12:44 Onda re~e: Da se vratim u dom svoj otkuda sam izi{ao; i do{av{i na|e prazan, pometen i ukra{en.

12:45 Tada otide i uzme sedam drugih duhova gorih od sebe, i u{av{i `ive onde; i bude potonje gore ~oveku onom od prvog. Tako }e biti i ovome rodu zlome.

12:46 Dok On jo{ govora{e s ljudima, gle, mati Njegova i bra}a Njegova stajahu napolju i ~ekahu da govore s Njime.

12:47 I neko Mu re~e: Evo mati Tvoja i bra}a Tvoja stoje na polju, radi su da govore s Tobom.

12:48 A On odgovori i re~e onome {to Mu kaza: Ko je mati moja, i ko su bra}a moja?

12:49 I pru`iv{i ruku svoju na u~enike svoje re~e: Eto mati moja i bra}a moja. Jer ko izvr{uje volju Oca mog koji je na nebesima, onaj je brat moj i sestra i mati.

GLAVA 13

I onaj dan izi{av{i Isus iz ku}e se|a{e kraj mora.
13:2 I sabra{e se oko Njega ljudi mnogi, tako da mora u}i u la|u i sest; a narod sav staja{e po bregu.

13:3 I On im kaziva mnogo u pri~ama govore}i: Gle, izi|e seja~ da seja.

13:4 I kad seja{e, jedna zrna pado{e kraj puta, i do|o{e ptice i pozoba{e ih;

13:5 A druga pado{e na kamenita mesta, gde ne be{e mnogo zemlje, i odmah izniko{e; jer ne be{e u dubinu zemlje.

13:6 I kad obasja sunce, povenu{e, i budu}i da nemahu `ila, posahnu{e.

13:7 A druga pado{e u trnje, i naraste trnje, i podavi ih.

13:8 A druga pado{e na zemlju dobru, i dono{ahu rod, jedno po sto, a jedno po {ezdeset, a jedno po trideset.

13:9 Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

13:10 I pristupiv{i u~enici reko{e Mu: Za{to im govori{ u pri~ama?

13:11 A On odgovaraju}i re~e im: Vama je dano da znate tajne carstva nebeskog, a njima nije dano.

13:12 Jer ko ima, da}e mu se, i prete}i }e mu; a koji nema, uze}e mu se i ono {to ima.

13:13 Zato im govorim u pri~ama, jer gledaju}i ne vide, i ~uju}i ne ~uju niti razumeju.

13:14 I zbiva se na njima proro{tvo Isajjino, koje govori: U{ima }ete ~uti, i ne}ete razumeti; i o~i ma }ete gledati, i ne}ete videti.

13:15 Jer je odrvenilo srce ovih ljudi, i u{ima te{ko ~uju, i o~i su svoje zatvorili da kako ne vide o~i ma, i u{ima ne ~uju, i srcem ne razumeju, i ne obrate se da ih iscelim.

13:16 A blago va{im o~i ma {to vide, i u{ima va{im {to ~uju.

13:17 Jer vam ka`em zaista da su mnogi proroci i pravednici `eleli videti {ta vi vidite, i ne vide{e; i ~uti {ta vi ~ujete, i ne ~u{e.

13:18 Vi pak ~ujte pri~u o seja~u:

13:19 Svakome koji slu{a re~ o carstvu i ne razume, dolazi ne~astivi i krade posejano u srcu njegovom: to je oko puta posejano.

13:20 A na kamenu posejano to je koji slu{a re~ i odmah s radosti primi je,

13:21 Ali nema korena u sebi, nego je nepostojan, pa kad bude do nevolje ili ga poteraju re~i radi, odmah udari natrag.

13:22 A posejano u trnju to je koji slu{a re~, no briga ovog sveta i prevara bogatstva zagu{e re~, i bez roda ostane.

13:23 A posejano na dobroj zemlji to je koji slu{a re~ i razume, koji dakle i rod ra|a, i donosi jedan po sto, a jedan po {ezdeset, a jedan po trideset.

13:24 Drugu pri~u kaza im govore}i: Carstvo je nebesko kao ~ovek koji poseja dobro seme u polju svom,

13:25 A kad ljudi pospa{e, do|e njegov neprijatelj i poseja kukolj po p{enicu, pa otide.

13:26 A kad ni~e usev i rod donese, onda se pokazala kukolj.

13:27 Tada do|o{e sluge doma}inove i reko{e mu: Gospodaru! Nisi li ti dobro seme sejao na svojoj njivi? Otkuda dakle kukolj?

13:28 A on re~e im: Neprijatelj ~ovek to u~ini. A sluge reko{e mu: Ho}e li dakle da idemo da ga po~upamo?

13:29 A on re~e: Ne; da ne bi ~upaju}i kukolj po~upali zajedno s njime p{enicu.

13:30 Ostavite neka raste oboje zajedno do `etve; i u vreme `etve re}i }u `eteocima: Saberite najpre kukolj, i sve`ite ga u snoplje da ga sa`em; a p{enicu svezite u `itnicu moju.

13:31 Drugu pri~u kaza im govore}i: Carstvo je nebesko kao zrno goru{i~ino koje uzme ~ovek i poseje na njivi svojoj,

13:32 Koje je istina najmanje od svijuju semena, ali kad uzraste, ve}e je od svega povr}a, i bude dr-

vo da ptice nebeske dolaze, i sedaju na njegovim granama.

13:33 Drugu pri~u kaza im: Carstvo je nebesko kao kvasac koji uzme `ena i metne u tri kopanje bra{na dok sve ne uskisne.

13:34 Sve ovo u pri~ama govori Isus ljudima, i bez pri~e ni{ta ne govora{e im:

13:35 Da se zbude {ta je kazao prorok govore{i: Otvori}u u pri~ama usta svoja, kaza}u sakriveno od postanja sveta.

13:36 Tada ostavi Isus ljude, i do|e u ku}u. I pristupi{e k Njemu u~enici Njegovi govore{i: Ka`i nam pri~u o kukolju na njivi.

13:37 A On odgovaraju}i re~e im: Koji seje dobro seme ono je Sin ~ove~iji;

13:38 A njiva je svet; a dobro seme sinovi su carstva, a kukolj sinovi su zla;

13:39 A neprijatelj koji ga je posejao jeste |avo; a `etva je posledak ovog veka; a `eteoci su an|eli.

13:40 Kao {to se dakle kukolj sabira, i ognjem sa`i`e, tako }e biti na kraju ovog veka.

13:41 Posla}e Sin ~ove~iji an|ele svoje, i sabra}e iz carstva Njegovog sve sablazni i koji ~ine bezakonje.

13:42 I baci}e ih u pe} ognjenu: onde }e biti pla~ i {krgut zuba.

13:43 Tada }e se pravednici zasjati kao sunce u carstvu Oca svog. Ko ima u{i da ~uje neka ~uje.

13:44 Jo{ je carstvo nebesko kao blago sakriveno u polju, koje na{av{i ~ovek sakri i od radosti za to otide i sve {to ima prodade i kupi polje ono.

13:45 Jo{ je carstvo nebesko kao ~ovek trgovac koji tra`i dobar biser,

13:46 Pa kad na|e jedno mnogoceno zrno bise-
ra, otide i prodade sve {to ima{e i kupi ga.

13:47 Jo{ je carstvo nebesko kao mre`a koja se baci u more i zagrabi od svake ruke ribe;

13:48 Koja kad se napuni, izvuko{e je na kraj, i sedav{i, izbra{e dobre u sudove, a zle baci{e napo-
lje.

13:49 Tako }e biti na poletku veka: izi}i }e an-
|eli i odlu~i}e zle od pravednih.

13:50 I baci}e ih u pe} ognjenu: onde }e biti
pla~ i {krgut zuba.

13:51 Re~e im Isus: Razumeste li ovo? Reko{e
Mu: Da, Gospode.

13:52 A On im re~e: Zato je svaki knji`evnik
koji se nau~io carstvu nebeskom kao doma}in koji
iznosi iz kleti svoje novo i staro.

13:53 I kad svr{i Isus pri~e ove, otide odande.

13:54 I do{av{i na postojbinu svoju, u~a{e ih po
zbornicama njihovim tako da Mu se divljahu, i go-
vorahu: Otkud ovome premudrost ova i mo}i?

13:55 Nije li ovo drvodeljin sin? Ne zove li se
mati njegova Marija, i bra}a njegova Jakov, i Josi-
ja, i Simon, i Juda?

13:56 I sestre njegove nisu li sve kod nas? Ot-
kud njemu ovo sve?

13:57 I sabla`njavahu se o Njega. A Isus re~e
im: Nema proroka bez ~asti osim na postojbini
svojoj i u domu svom.

13:58 I ne stvori onde ~udesu mnogih za never-
stvo njihovo.

GLAVA 14

U to vreme do|e glas do Iroda ~etvorovlasnika
o Isusu;

14:2 I re~e slugama svojim: To je Jovan krsti-
telj; on ustade iz mrtvih, i zato ~ini ~udesu.

14:3 Jer Irod uhvati Jovana, sveza ga i baci u ta-
mnicu Irodijade radi `ene Filipa brata svog.

14:4 Jer mu govora{e Jovan: Ne mo`e{ ti nje
imati.

14:5 I htjede da ga ubije, ali se poboja naroda; jer
ga dr`ahu za proroka.

14:6 A kad be{e dan ro|enja Irodovog, igra k{i
Irodijadina pred njima i ugodi Irodu.

14:7 Zato i s kletvom obe}a joj dati {ta god zai{-
te.

14:8 A ona nau~ena od matere svoje: Daj mi, re-
~e, ovde na krugu glavu Jovana krstitelja.

14:9 I zabrinu se car; ali kletve radi i onih koji
se go}ahu s njim, zapovedi joj dati.

14:10 I poslala te poseko{e Jovana u tamnici.

14:11 I doneso{e glavu njegovu na krugu, i da do{e devojci, i odnese je materi svojoj.

14:12 I do{av{i u~enici njegovi, uze{e telo njegovo i ukopa{e ga; i do|o{e Isusu te javi{e.

14:13 I ~uv{i Isus, otide odande u la|i u pusto mesto nasamo. A kad to ~u{e ljudi, ido{e za Njim pe{ice iz gradova.

14:14 I iza{av{i Isus vide mnogi narod, i sa`ali mu se za njih, i isceli bolesnike njihov.

14:15 A pred ve~e pristupi{e k Njemu u~enici Njegovi govore{i: Ovde je pusto mesto, a dockan je ve}; otpusti narod neka ide u sela da kupi sebi hrane.

14:16 A Isus re~e im: Ne treba da idu; podajte im vi neka jedu.

14:17 A oni reko{e Mu: Nemamo ovde do samo pet hlebova i dve ribe.

14:18 A On re~e: Donesite mi ih ovamo.

14:19 I zapovedi narodu da posedaju po travi; pa uze onih pet hlebova i dve ribe, i pogledav{i na nebo blagoslovi, i prelomiv{i dade u~enicima svojim, a u~enici narodu.

14:20 I jedo{e svi, i nasiti{e se, i nakupi{e komada {to prete~e dvanaest kotarica punih.

14:21 A onih {to su jeli be{e ljudi oko pet hiljada, osim `ena i dece.

14:22 I odmah natera Isus u~enike svoje da u|u u la|u i napred da idu na one strane dok On otpusti narod.

14:23 I odstupiv{i narod pope se na goru sam da se moli Bogu. I uve~e be{e onde sam.

14:24 A la|a be{e nasred mora u nevolji od valova, jer be{e protivan vetar.

14:25 A u~etvrtu stra`u no{i otide k njima Isus idu{i po moru.

14:26 I videv{i Ga u~enici po moru gde ide, popla{i{e se govore{i: To je utvara; i od straha povi{e.

14:27 A Isus odmah re~e im govore{i: Ne bojte se; ja sam, ne pla{ite se.

14:28 A Petar odgovaraju{i re~e: Gospode! Ako si Ti, reci mi da do|em k Tebi po vodi.

14:29 A On re~e: Hodi. I izi{av{i iz la|e Petar i|a{e po vodi da do|e k Isusu.

14:30 No vide{i vetar veliki upla{i se, i po~ev{i se topiti, povika govore{i: Gospode, pomagaj!

14:31 I odmah Isus pru`iv{i ruku uhvati Petra, i re~e mu: Maloverni! Za{to se posumnja?

14:32 I kad u|o{e u la|u, presta vetar.

14:33 A koji behu u la|i pristupi{e i pokloni{e Mu se govore{i: Vaistinu Ti si Sin Bo`ji.

14:34 I pre{av{i do|o{e u zemlju genisaretsku.

14:35 I poznav{i Ga ljudi iz onog mesta, posla{e po svoj onoj okolini, i doneso{e k Njemu sve bolesnike.

14:36 I moljahu Ga da se samo dotaknu skuta od Njegove haljine; i koji se dotako{e ozdravi{e.

GLAVA 15

Tada pristupi{e k Isusu knji`evnici i fariseji od Jerusalima govore{i:

15:2 Za{to u~enici tvoji prestupaju obi~aje starih? Jer ne umivaju ruke svoje kad hleb jedu.

15:3 A On odgovaraju{i re~e im: Za{to i vi prestupate zapovest Bo`ju za obi~aje svoje?

15:4 Jer Bog zapoveda govore{i: Po{tuj oca i mater; i koji opsuje oca ili mater smr}u da umre.

15:5 A vi ka`ete: Ako koji re~e ocu ili materi: Prilog je ~im bi ti ja mogao pomo{i;

15:6 Mo`e i da ne po{tuje oca svog ili matere. I ukidoste zapovest Bo`ju za obi~aje svoje.

15:7 Licemeri! Dobro je za vas prorokovao Isaija govore{i:

15:8 Ovi ljudi pribli`avaju se k meni ustima svojim, i usnama po{tuju me; a srce njihovo daleko stoji od mene.

15:9 No zaludu me po{tuju u~e{i naukama i zapovestima ljudskim.

15:10 I dozvav{i ljude, re~e im: Slu{ajte i razumite.

15:11 Ne pogani ~oveka {ta ulazi u usta; nego {ta izlazi iz usta ono pogani ~oveka.

15:12 Tada pristupi{e u~enici Njegovi i reko{e Mu: Zna{ li da fariseji ~uv{i tu re~e sablazni{e se?

15:13 A On odgovaraju}i re~e: Svako drvo koje nije usadio Otac moj nebeski, iskoreni}e se.

15:14 Ostavite ih: oni su slepe vo|e slepcima; a slepac slepca ako vodi, oba }e u jamu pasti.

15:15 A Petar odgovaraju}i re~e Mu: Ka`i nam pri~u ovu.

15:16 A Isus re~e: Eda li ste i vi jo{ nerazumni?

15:17 Zar jo{ ne znate da sve {to ulazi u usta u trbuh ide, i izbacuje se napolje?

15:18 A {ta izlazi iz usta iz srca izlazi, i ono pogani ~oveka.

15:19 Jer od srca izlaze zle misli, ubistva, preljube, kurvarstva, kra|e, la`na svedo~anstva, hule na Boga.

15:20 I ovo je {to pogani ~oveka, a neumivenim rukama jesti ne pogani ~oveka.

15:21 I izi{av{i odande Isus otide u krajeve tirske i sidonske.

15:22 I gle, `ena Hananejka iza|e iz onih krajeva, i povika k Njemu govore}i: Pomiluj me Gospode sine Davidov! Moju k}er vrlo mu-i |avo.

15:23 A On joj ne odgovori ni re~i. I pristupiv{i u~enici Njegovi moljahu Ga govore}i: Otpusti je, kako vi~e za nama.

15:24 A On odgovaraju}i re~e: Ja sam poslan samo k izgubljenim ovcama doma Izrailjevog.

15:25 A ona pristupiv{i pokloni Mu se govore}i: Gospode pomoz mi!

15:26 A On odgovaraju}i re~e: Nije dobro uzeti od dece hleb i baciti psima.

15:27 A ona re~e: Da, Gospode, ali i psi jedu od mrvica {to padaju s trpeze njihovih gospodara.

15:28 Tada odgovori Isus, i re~e joj: O `eno! Velika je vera tvoja; neka ti bude kako ho}e}. I ozdravi k}i njena od onog ~asa.

15:29 I oti{av{i Isus odande, do|e k moru galilejskom, i popev{i se na goru, sede onde.

15:30 I pristupi}e k Njemu ljudi mnogi koji imaju sa sobom hromih, slepih, nemih, uzetih i drugih mnogih, i polo`i}e ih k nogama Isusovim, i iscели ih,

15:31 Tako da se narod divlja{e, vide}i neme gde govore, uzete zdrave, hrome gde idu, i slepe gde gledaju; i hvali}e Boga Izrailjevog.

15:32 A Isus dozvav{i u~enike svoje re~e: @ao mi je ovog naroda, jer ve} tri dana stoje kod mene i nemaju {ta jesti; a nisam ih rad otpustiti gladne da ne oslabe na putu.

15:33 I reko}e Mu u~enici Njegovi: Otkuda nam u pustinji toliki hleb da se nasiti toliki narod?

15:34 I re~e im Isus: Koliko hlebova imate? A oni reko}e: Sedam, i malo ribice.

15:35 I zapovedi narodu da posedaju po zemlji.

15:36 I uzev{i onih sedam hlebova i ribe, i dav{i hvalu, prelomi, i dade u~enicima svojim, a u~enici narodu.

15:37 I jedo}e svi, i nasiti}e se; i nakupi}e komada {to prete~e sedam kotarica punih.

15:38 A onih {to su jeli be}e ~etiri hiljade ljudi, osim `ena i dece.

15:39 I otpustiv{i narod u|e u la|u, i do|e u okoline magdalske.

GLAVA 16

I pristupi}e k Njemu fariseji i sadukeji, i ku{aju}i Ga iskahu da im poka`e znak s neba.

16:2 A On odgovaraju}i re~e im: Uve~e govori-te: Bi}e vedro; jer je nebo crveno.

16:3 I ujutru: Danas }e biti vetar, jer je nebo crveno i mutno. Licemer! Lice nebesko umete poznavati, a znake vremena ne mo`ete poznati?

16:4 Rod zli i kurvarski tra`i znak, i znak ne}e mu se dati osim znaka Jone proroka. I ostaviv{i ih otide.

16:5 I polaze}i u~enici Njegovi na one strane zaboravi}e uzeti hleba.

16:6 A Isus re~e im: ^uvajte se kvasca farisejskog i sadukejskog.

16:7 A oni mi{l}jahu u sebi govore}i: To je {to nismo hleba uzeli.

16:8 A Isus razumev{i re~e im: [ta mislite u sebi, maloverni, {to hleba niste uzeli?

16:9 Zar jo{ ne razumete niti pamtite pet hlebova na pet hiljada, i koliko kotarica nakupiste?

16:10 Ni sedam hlebova na ~etiri hiljade, i koliko kotarica nakupiste?

16:11 Kako ne razumete da vam ne rekoh za hlebove da se ~uvate kvasca farisejskog i sadukejskog?

16:12 Tada razume{e da ne re~e kvasca hlebnog da se ~uvaju, nego nauke farisejske i sadukejske.

16:13 A kad do|e Isus u okoline]esarije Filipove, pita{e u~enike svoje govore}i: Ko govore ljudi da je Sin ~ove~iji?

16:14 A oni reko{e: Jedni govore da si Jovan krstitelj, drugi da si Ilija, a drugi Jeremija, ili koji od proroka.

16:15 Re~e im Isus: A vi {ta mislite ko sam ja?

16:16 A Simon Petar odgovori i re~e: Ti si Hristos, Sin Boga @ivoga.

16:17 I odgovaraju}i Isus re~e mu: Blago tebi, Simone sine Jonin! Jer telo i krv nisu to tebi javili, nego Otac moj koji je na nebesima.

16:18 A i ja tebi ka`em: ti si Petar, i na ovom kamenu sazida}u crkvu svoju, i vrata paklena ne}e je nadvladati.

16:19 I da}u ti klju~eve od carstva nebeskog: i {ta sve`e{ na zemlji bi}e svezano na nebesima, i {ta razre{i{ na zemlji bi}e razre{eno na nebesima.

16:20 Tada zapreti Isus u~enicima svojim da nikom ne kazuju da je On Hristos.

16:21 Otada po~e Isus kazivati u~enicima svojim da Njemu valja i}i u Jerusalem, i mnogo postradati od stare{ina i od glavara sve{teni~kih i knji`evnika, i da }e Ga ubiti, i tre}i dan da }e ustati.

16:22 I uzev{i Ga Petar po~e Ga odvra}ati govore}i: Bo`e sa-uvaj! Ne}e to biti od tebe.

16:23 A On obrnuv{i se re~e Petru: Idi od mene sotono; ti si mi sablazan; jer ne misli{ {ta je Bo`e nego ljudsko.

16:24 Tada Isus re~e u~enicima svojim: Ako ko ho}e za mnom i}i, neka se odrekne sebe, i uzme krst svoj i ide za mnom.

16:25 Jer ko ho}e svoju du{u da sa-uva, izgubi}e je; a ako ko izgubi du{u svoju mene radi, na}i }e je.

16:26 Jer kakva je korist ~oveku ako sav svet dobije a du{i svojoj naudi? Ili kakav }e otkup dati ~ovek za svoju du{u?

16:27 Jer }e do}i Sin ~ove~iji u slavi Oca svog san|elima svojim, i tada }e se vratiti svakome po delima njegovim.

16:28 Zaista vam ka`em: imaju neki me|u ovima {to stoje ovde koji ne}e okusiti smrti dok ne vide Sina ~ove~ijeg gde ide u carstvu svom.

GLAVA 17

I posle {est dana uze Isus Petra i Jakova i Jovana brata njegovog, i izvede ih na goru visoku same.

17:2 I preobrazi se pred njima, i zasja se lice Njegovo kao sunce a haljine Njegove postado{e bele kao svetlost.

17:3 I gle, ukaza{e im se Mojsije i Ilija, koji s Njim govorahu.

17:4 A Petar odgovaraju}i re~e Isusu: Gospode! Dobro nam je ovde biti; ako ho}e{ da na~inimo ovde tri senice: Tebi jednu, a Mojsiju jednu, a jednu Iliji.

17:5 Dok on jo{ govora{e, gle, oblak sjajan zakloni ih; i gle, glas iz oblaka govore}i: Ovo je Sin moj ljubazni, koji je po mojoj volji; Njega poslu{ajte.

17:6 I ~uv{i u~enici pado{e ni~ice, i upla{i{e se vrlo.

17:7 I pristupiv{i Isus dohvati ih se, i re~e: Ustanite, i ne bojte se.

17:8 A oni podignuv{i o~i svoje nikoga ne vide{e do Isusa samog.

17:9 I silaze}i s gore zapovedi im Isus govore}i: Nikom ne kazujte {ta ste videli dok Sin ~ove~iji iz mrtvih ne ustane.

17:10 I zapita{e Ga u~enici Njegovi govore}i: Za{to dakle knji`evnici ka`u da Ilija najpre treba da do|e?

17:11 A Isus odgovaraju}i re-e im: Ilija }e do}i najpre i urediti sve.

17:12 Ali vam ka`em da je Ilija ve} do{ao, i ne pozna{e ga; nego u-ini{e s njime {ta hte{e: tako i Sin ~ove~iji treba da postrada od njih.

17:13 Tada razume{e u~enici da im govori za Jovana krstitelja.

17:14 I kad do|o{e k narodu, pristupi k Njemu ~ovek klanjaju}i Mu se,

17:15 I govore}i: Gospode! Pomiluj sina mog; jer o meni besni i mu~i se vrlo; jer mnogo puta pada u vatru, i mnogo puta u vodu.

17:16 I dovedoh ga u~enicima Tvojim, i ne mogu{e ga isceliti.

17:17 A Isus odgovaraju}i re-e: O rode neverni i pokvareni! Dokle }u biti s vama? Dokle }u vas trpeti? Dovedite mi ga amo.

17:18 I zapreti mu Isus; i |avo izi|e iz njega, i ozdravi mom~e od onog ~asa.

17:19 Tada pristupi{e u~enici k Isusu i nasamo reko{e Mu: Za{to ga mi ne mogasmo izgnati?

17:20 A Isus re-e im: Za neverstvo va{e. Jer vam ka`em zaista: ako imate vere koliko zrno goru{i~ino, re}i }ete gori ovoj: Pre|i odavde tamo, i pre}i }e, i ni{ta ne}e vam biti nemogu}e.

17:21 A ovaj se rod izgoni samo molitvom i postom.

17:22 A kad su hodili po Galileji, re-e im Isus: Preda}e se Sin ~ove~iji u ruke ljudske;

17:23 I ubi}e Ga, i tre}i dan usta}e. I neveseli behu vrlo.

17:24 A kad do|o{e u Kapernaum, pristupi{e k Petru oni {to kupe didrahme, i reko{e: Zar va{ u-itelj ne}e dati didrahme?

17:25 Petar re-e: Ho}e. I kad u|e u ku}u, prete~e ga Isus govore}i: [ta misli{ Simone? Carevi zemaljski od koga uzimaju poreze i hara~e, ili od svojih sinova ili od tu|ih?

17:26 Re-e Njemu Petar: Od tu|ih. Re-e mu Isus: Dakle ne pla}aju sinovi.

17:27 Ali da ih ne sablaznimo, idi na more, i baci udicu, i koju prvo uhvati{ ribu, uzmi je; i kad joj

otvori{ usta na}i }e{ statir; uzmi ga te im podaj za me i za se.

GLAVA 18

U taj ~as pristupi{e k Isusu u~enici govore}i: Ko je dakle najve}i u carstvu nebeskom?

18:2 I dozva Isus dete, i postavi ga me|u njih,

18:3 I re-e im: Zaista vam ka`em, ako se ne vratite i ne budete kao deca, ne}ete u}i u carstvo nebesko.

18:4 Koji se dakle ponizi kao dete ovo, onaj je najve}i u carstvu nebeskom.

18:5 I koji primi takvo dete u ime moje, mene prima.

18:6 A koji sablazni jednog od ovih malih koji veruju mene, bolje bi mu bilo da se obesi kamen vodeni~ni o vratu njegovom, i da potone u dubinu morsku.

18:7 Te{ko svetu od sablazni! Jer je potrebno da do|u sablazni; ali te{ko onom ~oveku kroz koga dolazi sablazan.

18:8 Ako li te ruka tvoja ili noga tvoja sabla`njava, odseci je i baci od sebe: bolje ti je u}i u `ivot hrom ili kljast, nego li s dve ruke i dve noge da te bace u oganj ve~ni.

18:9 I ako te oko tvoje sabla`njava, izvadi ga i baci od sebe: bolje ti je s jednim okom u `ivot u}i, nego s dva oka da te bace u pakao ognjeni.

18:10 Gledajte da ne prezrete jednog od malih ovih; jer vam ka`em da an|eli njihovi na nebesima jednako gledaju lice Oca mog nebeskog.

18:11 Jer Sin ~ove~iji do|e da izna|e i spase izgubljeno.

18:12 [ta vam se ~ini? Kad ima jedan ~ovek sto ovaca pa za|e jedna od njih, ne ostavi li on devedeset i devet u planini, i ide da tra`i onu {to je za{-la?

18:13 I ako se dogodi da je na|e, zaista vam ka`em da se njoj vi{e raduje nego onima devedeset i devet {to nisu za{-le.

18:14 Tako nije volja Oca va{eg nebeskog da pogine jedan od ovih malih.

18:15 Ako li ti sagre{i brat tvoj, idi i pokaraj ga me | u sobom i njim samim; ako te poslu{a, dobio si brata svog.

18:16 Ako li te ne poslu{a, uzmi sa sobom jo{ jednog ili dvojicu da sve re~i ostanu na ustima dva ili tri svedoka.

18:17 Ako li njih ne poslu{a, ka`i crkvi; a ako li ne poslu{a ni crkve, da ti bude kao neznabo`ac i carinik.

18:18 Jer vam ka`em zaista: {ta god sve`ete na zemlji bi}e svezano na nebu, i {ta god razre{ite na zemlji bi}e razre{eno na nebu.

18:19 Jo{ vam ka`em zaista: ako se dva od vas slo`e na zemlji u ~emu mu drago, za{to se uzmore, da}e im Otac moj koji je na nebesima.

18:20 Jer gde su dva ili tri sabrani u ime moje onde sam ja me | u njima.

18:21 Tada pristupi k Njemu Petar i re~e: Gospode! Koliko puta ako mi sagre{i brat moj da mu oprostim? Do sedam puta?

18:22 Re~e njemu Isus: Ne velim ti do sedam puta, nego do sedam puta sedamdeset.

18:23 Zato je carstvo nebesko kao ~ovek car koji namisli da se prora~una sa svojim slugama.

18:24 I kad se po~e ra~unati, dovedo{e mu jednog du`nika od deset hiljada talanata.

18:25 I budu}i da nema{e ~im platiti, zapovedi gospodar njegov da ga prodadu, i `enu njegovu i decu, i sve {to ima; i da mu se plati.

18:26 No sluga taj pade i klanja{e mu se govore}i: Gospodaru! Pri~ekaj me, i sve }u ti platiti.

18:27 A gospodaru se sa`ali za tim slugom, pusti ga i dug oprost mu.

18:28 A kad izi | e sluga taj, na | e jednog od svojih drugara koji mu je du`an sto gro{a, i uhvativ{i ga davlja{e ga govore}i: Daj mi {ta si du`an.

18:29 Pade drugar njegov pred noge njegove i molja{e ga govore}i: Pri~ekaj me, i sve }u ti platiti.

18:30 A on ne hte, nego ga odvede i baci u tamnicu dok ne plati duga.

18:31 Videv{i pak drugari njegovi taj doga | aj `ao im bi vrlo, i oti{av{i kaza{e gospodaru svom sav doga | aj.

18:32 Tada ga dozva gospodar njegov, i re~e mu: Zli slugo! Sav dug ovaj oprostih tebi, jer si me molio.

18:33 Nije li trebalo da se i ti smiluje{ na svog drugara, kao i ja na te {to se smilovah?

18:34 I razgnevi se gospodar njegov, i predade ga mu~iteljima dok ne plati sav dug svoj.

18:35 Tako }e i Otac moj nebeski u~initi vama, ako ne oprostite svaki bratu svom od srca svojih.

GLAVA 19

I kad svr{i Isus re~i ove, otide iz Galileje, i do | e u okoline judejske preko Jordana.

19:2 I za Njim ido{e ljudi mnogi i isceli ih onde.

19:3 I pristupi{e k Njemu fariseji da Ga ku{aju, i reko{e Mu: Mo`e li ~ovek pustiti `enu svoju za svaku krivicu?

19:4 A On odgovaraju}i re~e im: Niste li ~itali da je Onaj koji je u po~etku stvorio ~oveka mu`a i `enu stvorio ih?

19:5 I re~e: Zato ostavi}e ~ovek oca svog i mater, i prilepi}e se k `eni svojoj, i bi}e dvoje jedno telo.

19:6 Tako nisu vi{e dvoje, nego jedno telo; a {ta je Bog sastavio ~ovek da ne rastavlja.

19:7 Reko{e Mu: Za{to dakle Mojsije zapoveda da se da knjiga rasmusna, i da se pusti?

19:8 Re~e im: Mojsije je vama dopustio po tvr | i va{eg srca pu{tati svoje `ene; a iz po~etka nije bilo tako.

19:9 Nego ja vama ka`em: Ako ko pusti svoju `enu, osim za kurvarstvo, i o`eni se drugom, ~ini preljubu; i koji uzme pu{tenicu ~ini preljubu.

19:10 Reko{e Mu u~enici Njegovi: Ako je tako ~oveku sa `enom, nije se dobro `eniti.

19:11 A On re~e im: Ne mogu svi primiti tih re~i do oni kojima je dano.

19:12 Jer ima u{kopljenika koji su se tako rodili iz utrobe materine; a ima u{kopljenika koje su ljudi u{kopili; a ima u{kopljenika koji su sami sebe u{kopili carstva radi nebeskog. Ko mo`e primiti neka primi.

19:13 Tada privedoše k Njemu decu da metne ruke na njih, i da se pomoli Bogu; a u-enici zabranjivahu im.

19:14 A Isus reče: Ostavite decu i ne zabranjujte im dolaziti k meni; jer je takvih carstvo nebesko.

19:15 I metnuvši na njih ruke otide odande.

19:16 I gle, neko pristupivši reče Mu: Uitelju blagi! Kakvo Źu dobro da u-inim da imam Źivot ve-ni?

19:17 A On reče mu: [to me zoveš blagim? Niko nije blag osim jednog Boga. A ako Źeliš u Źi Źivot, dr`i zapovesti.

19:18 Reče Mu: Koje? A Isus reče: Da ne ubiješ; ne Źiniš preljube; ne ukradeš; ne svedo-iš la`no;

19:19 Poštuj oca i mater; i ljubi bli`njeg svog kao samog sebe.

19:20 Reče Mu mladi}: Sve sam ovo sa-uvao od mladosti svoje; Źta mi još treba?

19:21 Reče mu Isus: Ako ho}eš savršen da budeš, idi i prodaj sve Źto imaš i podaj siromasima; i ima}eš blago na nebu; pa hajde za mnom.

19:22 A kad Źu mladi} re~, otide `alostan; jer beše vrlo bogat.

19:23 A Isus reče u-enicima svojim: Zaista vam ka`em da je teško bogatome u}i u carstvo nebesko.

19:24 I još vam ka`em: Lakše je kamili pro}i kroz iglene u}i nego li bogatome u}i u carstvo Bo`ije.

19:25 A kad to Źu u-enici, divljahu se vrlo govore}i: Ko se dakle mo`e spasiti?

19:26 A Isus pogledavši na njih reče im: Ljudima je ovo nemogu}e, a Bogu je sve mogu}e.

19:27 Tada odgovori Petar i reče Mu: Eto mi smo ostavili sve i za Tobom idemo; Źta }e dakle biti nama?

19:28 A Isus reče im: Zaista vam ka`em da }ete vi koji idete za mnom, u drugom ro|enju, kad sede Sin Źove-iji na prestolu slave svoje, se}ete i vi na dvanaest prestola i suditi nad dvanaest kolena Izraeljevih.

19:29 I svaki, koji ostavi ku}e, ili bra}u, ili sestre, ili oca, ili mater, ili `enu, ili decu, ili zemlju,

imena mog radi, primi}e sto puta onoliko, i dobi}e Źivot ve-ni.

19:30 Ali }e mnogi prvi biti poslednji i poslednji prvi.

GLAVA 20

Jer je carstvo nebesko kao Źovek doma}in koji ujutru rano izi}e da naima poslenike u vinograd svoj.

20:2 I pogodivši se s poslenicima po groš na dan posla ih u vinograd svoj.

20:3 I izi}avši u tre}i sat, vide druge gde stoje na trgu besposleni,

20:4 I njima reče: Idite i vi u moj vinograd, i Źta bude pravo da}u vam.

20:5 I oni otidoše. I opet izi}avši u Źesti i deveti sat, u-ini tako.

20:6 I u jedanaesti sat izi}avši na }e druge gde stoje besposleni, i reče im: [to stojite ovde sav dan besposleni?

20:7 Reko}e mu: Niko nas ne najmi. Reče im: Idite i vi u moj vinograd, i Źta bude pravo primi}ete.

20:8 A kad bi u ve-e, reče gospodar od vinograda k pristavu svom: Dozovi poslenike i podaj im platu po-evši od poslednjih do prvih.

20:9 I do}avši koji su u jedanaesti sat najmljeni primi}e po groš.

20:10 A kad do }o}e prvi, mi}ljahu da }e vi}e primiti: I primi}e i oni po groš.

20:11 I primivši vikahu na gospodara.

20:12 Govore}i: Ovi poslednji jedan sat radi}e, i izjedna-i ih s nama koji smo se Źitav dan mu-ili i goreli.

20:13 A on odgovaraju}i reče jednom od njih: Prijatelju! Ja tebi ne Źinim krivo; Nisi li pogodio sa mnom po groš?

20:14 Uzmi svoje pa idi; A ja ho}u i ovom poslednjem da dam kao i tebi.

20:15 Ili zar ja nisam vlastan u svom Źiniti Źta ho}u? Zar je oko tvoje zlo Źto sam ja dobar?

20:16 Tako }e biti poslednji prvi i prvi poslednji; jer je mnogo zvanih, a malo izbranih.

20:17 I po{av{i Isus u Jerusolim uze nasamo dvanaest u~enika na putu, i re~e im:

20:18 Evo idem u Jerusolim, i Sin ~ove~iji bi}e predan glavarima sve{teni~kim i knji`evnicima; i osudi}e Ga na smrt;

20:19 I preda}e Ga neznabo{cima da Mu se rugaju i da Ga biju i razapnu; i tre}i dan usta}e.

20:20 Tada pristupi k Njemu mati sinova Zevedevih sa svojim sinovima klanjaju}i Mu se i mole}i Ga za ne{to.

20:21 A On joj re~e: [ta ho}e{? Re~e Mu: Zapovedi da sedu ova moja dva sina, jedan s desne strane Tebi, a jedan s leve strane Tebi, u carstvu Tvom.

20:22 A Isus odgovaraju}i re~e: Ne znate {ta tra`ite; mo`ete li piti ~a{u koju }u ja piti i krstiti se kr{tenjem kojim se ja krstim? Reko{e Mu: Mo`emo.

20:23 I re~e im: ^a{u dakle moju ispi}ete, i krstiti}ete se kr{tenjem kojim se ja krstim; ali da sedete s desne strane meni i s leve, ne mogu ja dati, nego kome je ugovorio Otac moj.

20:24 I kad ~u{e ostalih deset u~enika, rasrdi}e se na ta dva brata.

20:25 A Isus dozvav{i ih re~e: Znaete da knezovi narodni zapovedaju narodu, i poglavari upravljaju njim.

20:26 Ali me|u vama da ne bude tako; nego koji ho}e da bude ve}i me|u vama, da vam slu`i.

20:27 I koji ho}e me|u vama da bude prvi, da vam bude sluga.

20:28 Kao {to ni Sin ~ove~iji nije do{ao da Mu slu`e, nego da slu`i i da du{u svoju u otkup da za mnoge.

20:29 I kad je izlazio iz Jerihona za Njim i|a{e narod mnogi.

20:30 I gle, dva slepca se|ahu kraj puta, i ~uv{i da Isus prolazi povika{e govore}i: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

20:31 A narod pre}a{e im da u}ute; a oni jo{ ve}ma povika{e govore}i: Pomiluj nas Gospode, sine Davidov!

20:32 I ustaviv{i se Isus dozva ih, i re~e: [ta ho}ete da vam u~inim?

20:33 Reko{e Mu: Gospode, da se otvore o~i na{e.

20:34 I smilova se Isus, i dohvati se o~iju njihovih, i odmah progleda{e o~i njihove, i otido{e za Njim.

GLAVA 21

I kad se pribli`i{e k Jerusolimu i do|o{e u Vitfangu k maslinskoj gori, onda Isus poslao dva u~enika

21:2 Govore}i im: Idite u selo {to je prema vama, i odmah }ete na}i magaricu privezanu i magare s njom: odre{ite je i dovedite mi.

21:3 I ako vam ko re~e {ta, ka`ite da oni trebaju Gospodu: i odmah }e ih poslati.

21:4 A ovo je sve bilo da se zbude {ta je kazao prorok govore}i:

21:5 Ka`ite k}eri Sionovoj: Evo car tvoj ide tebi krotak, i ja{e na magarcu, i magaretu sinu magaric~inom.

21:6 I u~enici otido{e, i u~iniv{i kako im zapovedi Isus.

21:7 Dovedo{e magaricu i magare, i metnu{e na njih haljine svoje, i posadi{e Ga na njih.

21:8 A ljudi mnogi prostre{e haljine svoje po putu; a drugi rezahu granje od drveta i prostirahu po putu.

21:9 A narod koji i|a{e pred Njim i za Njim, vika{e govore}i: Osana Sinu Davidovom! Blagosloven koji ide u ime Gospodnje! Osana na visini!

21:10 I kad On u|e u Jerusolim, uzbuni se sav grad govore}i: Ko je to?

21:11 A narod govora{e: Ovo je Isus prorok iz Nazareta galilejskog.

21:12 I u|e Isus u crkvu Bo`ju, i izгна sve koji prodavahu i kupovahu po crkvi, i ispremeta trpeze

onih {to menjahu novce, i klupe onih {to prodava-hu golubove.

21:13 I re~e im: U Pismu stoji: Dom moj dom molitve neka se zove; a vi na~iniste od njega pe}i-nu hajdu~ku.

21:14 I pristupi{e k Njemu hromi i slepi u crkvi, i isceli ih.

21:15 A kad vide{e glavari sve{teni~ki i knji`ev-nici ~udesna {to u~ini, i decu gde vi~u u crkvi i go-vore: Osana sinu Davidovom, rasrdi{e se.

21:16 I reko{e Mu: ^uje{ li {ta ovi govore? A Isus re~e im: Da! Zar niste nikad ~itali: Iz usta ma-le dece i koja sisaju na~inio si sebi hvalu?

21:17 I ostaviv{i ih iza |e napolje iz grada u Vi-taniju, i zano}i onde.

21:18 A ujutru, vra}aju}i se u grad, ogladne.

21:19 I ugledav{i smokvu jednu kraj puta do |e k njoj, i ne na |e ni{ta na njoj do li{e samo, i re~e joj: Da nikad na tebi ne bude roda do veka. I od-mah usahnu smokva.

21:20 I videv{i to u~enici divi{e se govore}i: Kako odmah usahnu smokva!

21:21 A Isus odgovaraju}i re~e im: Zaista vam ka`em: ako imate veru i ne posumnjate, ne samo smokveno u~ini}ete, nego i gori ovoj ako ka`ete: Digni se i baci se u more, bi}e.

21:22 I sve {to uzi{tete u molitvi veruju}i, dobi-}ete.

21:23 I kad do |e u crkvu i stade u~iti, pristupi{e k Njemu glavari sve{teni~ki i stare{ine narodne go-vore}i: Kakvom vlasti to ~ini{? I ko ti dade vlast tu?

21:24 A Isus odgovaraju}i re~e im: Ja }u vas upitati jednu re~, koju ako mi ka`ete, i ja }u vama kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

21:25 Kr{tenje Jovanovo otkuda bi? Ili s neba, ili od ljudi? A oni pomi{ljavahu u sebi govore}i: Ako ka`emo: S neba, re}i }e nam: Za{to mu dakle ne verovaste?

21:26 Ako li ka`emo: Od ljudi, bojimo se naro-da; jer svi Jovana dr`ahu za proroka.

21:27 I odgovaraju}i Isusu reko{e: Ne znamo. Re~e i On njima: Ni ja vama ne}u kazati kakvom vlasti ovo ~inim.

21:28 [ta vam se ~ini? ^ovek neki ima{e dva si-na; i do{av{i k prvom re~e: Sine! Idi danas radi u vinogradu mom.

21:29 A on odgovaraju}i re~e: Ne}u; a posle se raskaja i otide.

21:30 I pristupiv{i k drugom re~e tako. A on od-govaraju}i re~e: Ho}u, gospodaru; i ne otide.

21:31 Koji je od ove dvojice ispunio volju o~e-vu? Reko{e Mu: Prvi. Re~e im Isus: Zaista vam ka`em da }e carinici i kurve pre vas u}i u carstvo Bo`je.

21:32 Jer do |e k vama Jovan putem pravednim, i ne verovaste mu; a carinici i kurve verova{e mu; i vi po{to videste to, ne raskajaste se da mu verujete.

21:33 Drugu pri~u ~ujte: Be{e ~ovek doma}in koji posadi vinograd, i ogradi ga plotom, i iskopa u njemu pivnicu, i na~ini kulu, i dade ga vinogradari-ma i otide.

21:34 A kad se pribli`i vreme rodovima, posla sluge svoje k vinogradarima da prime rodove nje-gove.

21:35 I vinogradari pohvatav{i sluge njegove je-dnog izbi{e, a jednog ubi{e, a jednog zasuo{e kame-njem.

21:36 Opet posla druge sluge, vi{e nego pre, i u~ini{e im tako isto.

21:37 A po tom posla k njima sina svog govore-}i: Postide}e se sina mog.

21:38 A vinogradari videv{i sina reko{e me |u sobom: Ovo je naslednik; hodite da ga ubijemo, i da nama ostane dostojanje njegovo.

21:39 I uhvati{e ga, pa izvedo{e ga napolje iz vi-nograda, i ubi{e.

21:40 Kad do |e dakle gospodar od vinograda {ta }e u~initi vinogradarima onim?

21:41 Reko{e Mu: Zlo~ince }e zlom smrti po-moriti; a vinograd da}e drugim vinogradarima, ko-ji }e mu davati rodove u svoje vreme.

21:42 A re~e im Isus: Zar niste nikada ~itali u Pismu: Kamen koji odbaci{e zidari, on je postao

glava od ugla; To bi od Gospoda i divno je u va{im o~ima.

21:43 Zato vam ka`em da }e se od vas uzeti carstvo Bo`je, i da}e se narodu koji njegove rodove donosi.

21:44 I ko padne na ovaj kamen razbi}e se; a na koga on padne satr}e ga.

21:45 I ~uv{i glavari sve{teni~ki i fariseji pri~e Njegove razume{e da za njih govori.

21:46 I gledahu da Ga uhvate, ali se poboja{e naroda, jer Ga dr`ahu za proroka.

GLAVA 22

I odgovaraju}i Isus opet re~e im u pri~ama govore}i:

22:2 Carstvo je nebesko kao ~ovek car koji na~ini svadbu sinu svom.

22:3 I posla sluge svoje da zovu zvanice na svadbu; i ne hte{e do}i.

22:4 Opet posla druge sluge govore}i: Ka`ite zvanicama: Evo sam obed svoj ugotovio, i junci moji i hranjenici poklani su, i sve je gotovo; do|ite na svadbu.

22:5 A oni ne mariv{i otido{e ovaj u polje svoje, a ovaj k trgovini svojoj.

22:6 A ostali uhvati{e sluge njegove, izru`i{e ih, i pobi{e ih.

22:7 A kad to ~u car onaj, razgnevi se i poslavi vojsku svoju pogubi krvnike one, i grad njihov zapali.

22:8 Tada re~e slugama svojim: Svadba je dakle gotova, a zvanice ne bi{e dostojne.

22:9 Idite dakle na raskr{e i koga god na|ete, dozovite na svadbu.

22:10 I izi{av{i sluge one na raskr{a sabra{e sve koje na|o{e, zle i dobre; i stolovi napuni{e se gostiju.

22:11 Iza{av{i pak car da vidi goste ugleda onde ~oveka nebu~enog u svadbeno ruho.

22:12 I re~e mu: Prijatelju! Kako si do{ao amo bez svadbenog ruha? A on o}ute.

22:13 Tada re~e car slugama: Sve`ite mu ruke i noge, pa ga uzmite te bacite u tamu najkrajnju; onde }e biti pla~ i {krgut zuba.

22:14 Jer su mnogi zvani, ali je malo izbranih.

22:15 Tada otido{e fariseji i na~ini{e ve}e kako bi Ga uhvatili u re~i.

22:16 I posla{e k Njemu u~enike svoje s Irodovcima, te reko{e: U~itelju! Znamo da si istinit, i putu Bo`jem zaista u~i, i ne mari{ ni za koga, jer ne gleda{ ko je ko.

22:17 Ka`i nam dakle {ta misli{ ti? Treba li dati hara~ }esaru ili ne?

22:18 Razumev{i Isus lukavstvo njihovo re~e: [to me ku{ate, licemeri?

22:19 Poka`ite mi novac hara~ki. A oni doneso{e Mu novac.

22:20 I re~e im: ^iji je obraz ovaj i natpis?

22:21 I reko{e Mu:] esarev. Tada re~e im: Podajte dakle }esarevo }esaru, i Bo`je Bogu.

22:22 I ~uv{i divi{e se, i ostaviv{i Ga otido{e.

22:23 Taj dan pristupi{e k Njemu sadukeji koji govore da nema vaskrsenja, i upita{e Ga

22:24 Govore}i: U~itelju! Mojsije re~e: Ako ko umre bez dece, da uzme brat njegov `enu njegovu i da podigne seme bratu svom.

22:25 U nas be{e sedam bra}e; i prvi o`eniv{i se umre, i ne imav{i poroda ostavi `enu svoju bratu svom.

22:26 A tako i drugi, i tre}i, sve do sedmog.

22:27 A posle svih umre i `ena.

22:28 O vaskrsenju dakle koga }e od sedmorice biti `ena? Jer je za svima bila.

22:29 A Isus odgovaraju}i re~e im: Varate se, ne znaju}i Pisma ni sile Bo`je.

22:30 Jer o vaskrsenju niti }e se `eniti ni udavati; nego su kao an|eli Bo`ji na nebu.

22:31 A za vaskrsenje mrtvih niste li ~itali {ta vam je rekao Bog govore}i:

22:32 Ja sam Bog Avraamov, i Bog Isakov, i Bog Jakovljevi! Nije Bog Bog mrtvih, nego `ivih.

22:33 I ~uv{i narod divlja{e se nauci Njegovoj.

22:34 A fariseji ~uv{i da posrami sadukeje sabra{e se zajedno.

22:35 I upita jedan od njih zakonik ku{aju}i Ga i govore}i:

22:36 U-itelju! Koja je zapovest najve}a u zakonu?

22:37 A Isus re~e mu: Ljubi Gospoda Boga svog svim srcem svojim, i svom du{om svojom, i svom misli svojom.

22:38 Ovo je prva i najve}a zapovest.

22:39 A druga je kao i ova: Ljubi bli`njeg svog kao samog sebe.

22:40 O ovima dvema zapovestima visi sav zakon i proroci.

22:41 A kad se sabra{e fariseji, upita ih Isus

22:42 Govore}i: [ta mislite za Hrista, ~iji je sin? Reko{e Mu: Davidov.

22:43 Re~e im: Kako dakle David Njega duhom naziva Gospodom govore}i:

22:44 Re~e Gospod Gospodu mom: Sedi meni s desne strane, dok polo`im neprijatelje Tvoje podno`je nogama Tvojim?

22:45 Kad dakle David naziva Njega Gospodom, kako mu je sin?

22:46 I niko Mu ne moga{e odgovoriti re~i; niti smede ko od tog dana da Ga zapita vi{e.

GLAVA 23

Tada Isus re~e k narodu i u~enicima svojim 23:2 Govore}i: Na Mojsijevu stolicu sedo{e knji`evnici i fariseji.

23:3 Sve dakle {to vam ka`u da dr`ite, dr`ite i tvorite; ali {ta oni ~ine ne ~inite; jer govore a ne ~ine.

23:4 Nego ve`u bremena te{ka i nezgodna za no{enje, i toware na ple}a ljudska; a prstom svojim ne}e da ih prihvate.

23:5 A sva dela svoja ~ine da ih vide ljudi: ra{i-ruju svoje amajlije, i grade velike skute na haljinama svojim.

23:6 I tra`e za-elje na gozbama i prva mesta po zbornicama,

23:7 I da im se klanja po ulicama, i da ih ljudi zovu: Ravi! Ravi!

23:8 A vi se ne zovite Ravi; jer je u vas jedan Ravi Hristos, a vi ste svi bra}a.

23:9 I ocem ne zovite nikoga na zemlji; jer je u vas jedan Otac koji je na nebesima.

23:10 Niti se zovite U-itelji; jer je u vas jedan u-itelj Hristos.

23:11 A najve}i izme|u vas da vam bude sluga.

23:12 Jer koji se podi`e, ponizi}e se, a koji se poni`uje, podignu}e se.

23:13 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to zatvarate carstvo nebesko od ljudi; jer vi ne ulazite niti date da ulaze koji bi hteli.

23:14 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to jedete ku}e udovi~ke, i la`no se Bogu molite dugo; zato }ete ve}ma biti osu|eni.

23:15 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to prohodite more i zemlju da bi prisvojili jednog, i kad ga prisvojite, ~inite ga sinom paklenim, udvoje ve}im od sebe.

23:16 Te{ko vama vo|e slepe koji govorite: Ako se ko kune crkvom ni{ta je; a ako se ko kune zlatom crkvenim kriv je.

23:17 Budale slepe! [ta je ve}e, ili zlato, ili crkva koja zlato osveti.

23:18 I ako se ko kune oltarom ni{ta je to, a koji se kune darom koji je na njemu kriv je

23:19 Budale slepe! [ta je ve}e, ili dar, ili oltar koji dar osveti?

23:20 Koji se dakle kune oltarom, kune se njim i svim {to je na njemu.

23:21 I koji se kune crkvom, kune se njom i Onim {to `ivi u njoj.

23:22 I koji se kune nebom, kune se prestolom Bo`jim i Onim koji sedi na njemu.

23:23 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to dajete desetak od metvice i od kopra i od kima, a ostaviste {ta je najprete`nije u zakonu: pravdu i milost i veru; a ovo je trebalo ~initi i ono ne ostavljati.

23:24 Vo|e slepe koji oce|ujete komarca a kamilu pro`direte.

23:25 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri {to ~istite spolja ~a{u i zdelu a iznutra su pune grabe`a i nepravde.

23:26 Fariseju slepi! O~isti najpre iznutra ~a{u i zdelu da budu i spolja ~iste.

23:27 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to ste kao okre~eni grobovi, koji se spolja vide lepi a unutra su puni kostiju mrtva~kih i svake ne~istote.

23:28 Tako i vi spolja se pokazujete ljudima pravedni, a iznutra ste puni licemerja i bezakonja.

23:29 Te{ko vama knji`evnici i fariseji, licemeri, {to zidate grobove prorocima i krasite rake pravednika,

23:30 I govorite: Da smo mi bili u vreme svojih otaca, ne bismo s njima pristali u krv proroka.

23:31 Tim samo svedo~ite za sebe da ste sinovi onih koji su pobili proroke.

23:32 I vi dopunite meru otaca svojih.

23:33 Zmije, porodi aspidini! Kako }ete pobe}i od presude u ogranj pakleni?

23:34 Zato evo ja }u k vama poslati proroke i premudre i knji`evnike; i vi }ete jedne pobiti i raspeti a jedne biti po zbornicama svojim i goniti od grada do grada,

23:35 Da do|e na vas sva krv pravedna {to je prolivena na zemlji od krvi Avelja pravednog do krvi Zarije sina Varahijinog, koga ubiste me|u crkvom i oltarom.

23:36 Zaista vam ka`em da }e ovo sve do}i na rod ovaj.

23:37 Jerusalime, Jerusalime, koji ubija{ proroke i zasipa{ kamenjem poslane k sebi! Koliko puta hteh da skupim ~eda tvoja kao {to koko{ skuplja pili}e svoje pod krila i ne hteste!

23:38 Eto }e vam se ostaviti va{a ku}a pusta.

23:39 Jer vam ka`em: Ne}ete mene videti odsele dok ne ka`ete: Blagoslovljen koji ide u ime Gospodnje.

GLAVA 24

I izi{av{i Isus i|a{e od crkve, i pristupi{e k Njemu u~enici Njegovi da Mu poka`i gra|evinu crkvenu.

24:2 A Isus re~e im: Ne vidite li sve ovo? Zaista vam ka`em: ne}e ostati ovde ni kamen na kamenu koji se ne}e razmetnuti.

24:3 A kad se|a{e na gori maslinskoj pristupi{e k Njemu u~enici nasamo govore}i: Ka`i nam kad }e to biti? I kakav je znak Tvog dolaska i kraja veka?

24:4 I odgovaraju}i Isus re~e im: ^uvajte se da vas ko ne prevari.

24:5 Jer }e mnogi do}i u ime moje govore}i: Ja sam Hristos. I mnoge }e prevariti.

24:6 ^u}ete ratove i glasove o ratovima. Gledajte da se ne upla{ite; jer treba da to sve bude, ali nije jo{ tada kraj.

24:7 Jer }e ustati narod na narod i carstvo na carstvo; i bi}e gladi i pomori, i zemlja }e se tresti po svetu.

24:8 A to je sve po~etak stradanja.

24:9 Tada }e vas predati na muke, i pobi}e vas, i svi }e narodi omrznuti na vas imena mog radi.

24:10 I tada }e se mnogi sablazniti, i drug druga izda}e, i omrznu}e drug na druga.

24:11 I izi}i }e mnogi la`ni proroci i prevari}e mnoge.

24:12 I {to }e se bezakonje umno`iti, ohladne}e ljubav mnogih.

24:13 Ali koji pretrpi do kraja blago njemu.

24:14 I propovedi}e se ovo jevan|elje o carstvu po svemu svetu za svedo~anstvo svim narodima. I tada }e do}i poslednje vreme.

24:15 Kad dakle ugledate mrzost opusto{enja, o kojoj govori prorok Danilo, gde stoji na mestu svetom (koji ~ita da razume):

24:16 Tada koji budu u Judeji neka be`e u gore;

24:17 I koji bude na krovu da ne silazi uzeti {ta mu je u ku}i;

24:18 I koji bude u polju da se ne vrati natrag da uzme haljine svoje.

24:19 A teško trudnima i dojilicama u te dane.
 24:20 Nego se molite Bogu da ne bude be`an va{a u zimu ni u subotu;
 24:21 Jer }e biti nevolja velika kakva nije bila od postanja sveta dosad niti }e biti;
 24:22 I da se oni dani ne skrate, niko ne bi ostao; ali izbranih radi skrati}e se dani oni.
 24:23 Tada ako vam ko ka`e: Evo ovde je Hristos ili onde, ne verujte.
 24:24 Jer }e izi}i la`ni hristosi i la`ni proroci, i pokaza}e znake velike i ~udesa da bi prevarili, ako bude mogu}e, i izabrane.
 24:25 Eto vam kazah unapred.
 24:26 Ako vam dakle ka`u: Evo ga u pustinji, ne izlazite; evo ga u sobama, ne verujte.
 24:27 Jer kao {to munja izlazi od istoka i pokazuje se do zapada, takav }e biti dolazak Sina ~ove~ijeg.
 24:28 Jer gde je strvina onamo }e se i orlovi kupiti.
 24:29 I odmah }e po nevolji dana tih sunce pomrati, i mesec svoju svetlost izgubiti, i zvezde s neba spasti, i sile nebeske pokrenuti se.
 24:30 I tada }e se pokazati znak Sina ~ove~ijeg na nebu; i tada }e proplakati sva plemena na zemlji; i ugleda}e Sina ~ove~ijeg gde ide na oblacima nebeskim sa silom i slavom velikom.
 24:31 I posla}e an|ele svoje s velikim glasom trubnim; i sabra}e izabrane Njegove od ~etiri vetra, od kraja do kraja nebesa.
 24:32 Od smokve nau~ite se pri~i: kad se ve} njene grane pomlade i ulistaju, znate da je blizu leto.
 24:33 Tako i vi kad vidite sve ovo, znajte da je blizu kod vrata.
 24:34 Zaista vam ka`em: ovaj nara{taj ne}e pro}i dok se ovo sve ne zbude.
 24:35 Nebo i zemlja pro}i }e, ali re~i moje ne}e pro}i.
 24:36 A o danu tom i ~asu niko ne zna, ni an|eli nebeski, do Otac moj sam.
 24:37 Jer kao {to je bilo u vreme Nojevo tako }e biti i dolazak Sina ~ove~ijeg.

24:38 Jer kao {to pred potopom je |ahu i pijahu, `enjahu se i udavahu do onog dana kad Noje u|e u kov~eg,
 24:39 I ne oseti}e dok ne do|e potop i odnese sve; tako }e biti i dolazak Sina ~ove~ijeg.
 24:40 Tada }e biti dva na njivi; jedan }e se uzeti, a drugi }e se ostaviti.
 24:41 Dve }e mleti na `rvnjevima; jedna }e se uzeti, a druga }e se ostaviti.
 24:42 Stra`ite dakle, jer ne znate u koji }e ~as do}i Gospod va{.
 24:43 Ali ovo znajte: kad bi znao doma}in u koje }e vreme do}i lupe`, ~uvao bi i ne bi dao potkopati ku}e svoje.
 24:44 Zato i vi budite gotovi; jer u koji ~as ne mislite do}i }e Sin ~ove~iji.
 24:45 Ko je dakle taj verni i mudri sluga kog je postavio gospodar njegov nad svojim doma{njima da im daje hranu na obrok?
 24:46 Blago tom sluzi kog do{av{i gospodar njegov na|e da izvr{uje tako.
 24:47 Zaista vam ka`em: postavi}e ga nad svim imanjem svojim.
 24:48 Ako li taj r|avi sluga re~e u srcu svom: Ne}e moj gospodar jo{ zadugo do}i;
 24:49 I po~ne biti svoje drugare, i jesti i piti s pijanicama;
 24:50 Do}i }e gospodar tog sluge u dan u koji se ne nada, i u ~as kad ne misli.
 24:51 I rase}i }e ga napola, i da}e mu platu kao i licemerima; onde }e biti pla~i {krgut zuba.

GLAVA 25

Tada }e biti carstvo nebesko kao deset devojaka koje uze{e `i{ke svoje i izi|o{e na susret `eniku.
 25:2 Pet od njih behu mudre, a pet lude.
 25:3 I lude uzev{i `i{ke svoje ne uze{e sa sobom ulja.
 25:4 A mudre uze{e ulje u sudovima sa `i{cima svojim.

25:5 A budu}i da `enik odocni, zadrema{e sve, i pospa{e.

25:6 A u pono}i stade vika: Eto `enika gde ide, izlazite mu na susret.

25:7 Tada usta{e sve devojke one i ukrasi{e `i{ke svoje.

25:8 A lude reko{e mudrima: Dajte nam od ulja svog, jer na{i `i{ci ho}e da se ugase.

25:9 A mudre odgovori{e govore}i: Da ne bi nedostalo i nama i vama, bolje je idite k trgovcima i kupite sebi.

25:10 A kad one otido{e da kupe, do|e `enik, i gotove u|o{e s njim na svadbu, i zatvori{e se vrata.

25:11 A posle do|o{e i one druge devojke govore}i: Gospodaru! Gospodaru! Otvori nam.

25:12 A On odgovaraju}i re~e im: Zaista vam ka`em: ne poznajem vas.

25:13 Stra`ite dakle, jer ne znate dana ni ~asa u koji }e Sin ~ove~iji do}i.

25:14 Jer kao {to ~ovek polaze}i dozva sluge svoje i predade im blago svoje;

25:15 I jednom, dakle, dade pet talanata, a drugom dva, a tre}em jedan, svakom prema njegovoj mo}i; i otide odmah.

25:16 A onaj {to primi pet talanata otide te radi s njima, i dobi jo{ pet talanata.

25:17 Tako i onaj {to primi dva dobi i on jo{ dva.

25:18 A koji primi jedan otide te ga zakopa u zemlju i sakri srebro gospodara svog.

25:19 A po dugom vremenu do|e gospodar tih sluga, i stade se ra~unati s njima.

25:20 I pristupiv{i onaj {to je primio pet talanata, donese jo{ pet talanata govore}i: Gospodaru! Predao si mi pet talanata; evo jo{ pet talanata ja sam dobio s njima.

25:21 A gospodar njegov re~e mu: Dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad mnogim }u te postaviti; u|i u radost gospodara svog.

25:22 A pristupiv{i i onaj {to je primio dva talanta re~e: Gospodaru! Predao si mi dva talanta; evo jo{ dva talanta ja sam dobio s njima.

25:23 A gospodar njegov re~e mu: Dobro, slugo dobri i verni! U malom bio si mi veran, nad mnogim }u te postaviti; u|i u radost gospodara svog.

25:24 A pristupiv{i i onaj {to je primio jedan talanat re~e: Gospodaru! Znao sam da si ti tvrd ~ovek: `nje{ gde nisi sejao, i kupi{ gde nisi vejao;

25:25 Pa se pobjah i otidoh te sakrih talanat tvoj u zemlju; i evo ti svoje.

25:26 A gospodar njegov odgovaraju}i re~e mu: Zli i lenjivi slugo! Znao si da ja `njem gde nisam sejao, i kupim gde nisam vejao:

25:27 Trebalo je dakle moje srebro da da{ trgovcima; i ja do{av{i uzeo bih svoje s dobitkom.

25:28 Uzmite dakle od njega talanat, i podajte onom {to ima deset talanata.

25:29 Jer svakom koji ima, da}e se, i prete}i }e mu; a od onog koji nema, i {ta ima uze}e se od njega.

25:30 I nevaljalog slugu bacite u tamu najkrajnju; onde }e biti pla~ i {krgut zuba.

25:31 A kad do|e Sin ~ove~iji u slavi svojoj i svi sveti an|eli s Njime, onda }e sesti na prestolu slave svoje.

25:32 I sabra}e se pred Njim svi narodi, i razlu~i}e ih izme|u sebe kao pastir {to razlu~uje ovce od jaraca.

25:33 I postavi}e ovce s desne strane sebi, a jarce s leve.

25:34 Tada }e re}i car onima {to Mu stoje s desne strane: hodite blagosloveni Oca mog; primite carstvo koje vam je pripravljeno od postanja sveta.

25:35 Jer ogladneh, i daste mi da jedem; o`edneh, i napojiste me; gost bijah, i primiste me;

25:36 Go bijah, i odenuste me; bolestan bijah, i obi|oste me; u tamnici bijah, i do|oste k meni.

25:37 Tada }e Mu odgovoriti pravednici govore}i: Gospode! Kad Te videsmo gladna, i nahrani-smo? Ili `edna, i napojismo?

25:38 Kad li Te videsmo gosta, i primismo? Ili gola, i odenusmo?

25:39 Kad li Te videsmo bolesna ili u tamnici, i do|osmo k Tebi?

25:40 I odgovaraju}i car re}i }e im: Zaista vam ka`em: kad u~iniste jednom od ove moje najmanje bra}e, meni u~iniste.

25:41 Tada }e re}i i onima {to Mu stoje s leve strane: Idite od mene prokleti u oganj ve~ni pripravljen |avolu i an|elima njegovim.

25:42 Jer ogladneh, i ne dadoste mi da jedem; o`edneh, i ne napojiste me;

25:43 Gost bijah, i ne primiste me; go bijah, i ne odenuste me; bolestan i u tamnici bijah, i ne obi|oste me.

25:44 Tada }e Mu odgovoriti i oni govore}i: Gospode! Kad Te videsmo gladna ili `edna, ili gošta ili gola, ili bolesna ili u tamnici, i ne poslu`ismo Te?

25:45 Tada }e im odgovoriti govore}i: Zaista vam ka`em: kad ne u~iniste jednom od ove moje male bra}e, ni meni ne u~iniste.

25:46 I ovi }e oti}i u muku ve~nu, a pravednici u `ivot ve~ni.

GLAVA 26

I kad svr{i Isus re~i ove, re~e u~enicima svojim: 26:2 Znae da }e do dva dana biti pasha, i Sina ~ove~ijeg preda}e da se razapne.

26:3 Tada skupi{e se glavari sve{teni~ki i knji`evnici i stare{ine narodne u dvor poglavara sve{teni~kog po imenu Kajafe;

26:4 I svetova{e se kako bi Isusa iz prevare uhvatili i ubili.

26:5 I govorahu: Ali ne o prazniku, da se ne bi narod pobunio.

26:6 A kad Isus be{e u Vitaniji u ku}i Simona gubavog,

26:7 Pristupi k Njemu `ena sa sklenicom mira mnogocenog, i izli na glavu Njegovu kad se |a{e za trpezom.

26:8 A kad vide{e to u~enici Njegovi, rasrdi{e se govore}i: Za{to se ~ini takva {teta?

26:9 Jer se moglo ovo prodati skupo i novci dati siromasima.

26:10 A kad razume Isus, re~e im: [ta smetate `enu? Ona u~ini dobro delo na meni.

26:11 Jer siromahe imate svagda sa sobom, a mene nemate svagda.

26:12 A ona izliv{i miro ovo na telo moje za ukop me prigotovi.

26:13 Zaista vam ka`em: gde se god uspropoveda ovo jevan|elje po svemu svetu, kaza}e se i to za spomen njen {to u~ini ona.

26:14 Tada jedan od dvanaestorice, po imenu Juda Iskariotski, otide ka glavarima sve{teni~kim,

26:15 I re~e: [ta }ete mi dati da vam ga izdam? A oni mu obreko{e trideset srebrnika.

26:16 I otada tra`a{e zgodu da Ga izda.

26:17 A u prvi dan presnih hlebova pristupi{e u~enici k Isusu govore}i: Gde }e{ da ti zgotovimo pashu da jede{?

26:18 A On re~e: Idite u grad k tome i tome, i ka`ite mu: U~itelj ka`e: vreme je moje blizu, u tebe }u da u~inim pashu s u~enicima svojim.

26:19 I u~ini{e u~enici kako im zapovedi Isus, i ugotovi{e pashu.

26:20 A kad bi uve~e, sede za trpezu sa dvanaestoricom.

26:21 I kad je |ahu re~e im: Zaista vam ka`em: jedan izme|u vas izda}e me.

26:22 I zabrinuv{i se vrlo po~e{e svaki govoriti Mu: Da nisam ja, Gospode?

26:23 A On odgovaraju}i re~e: Koji umo~i sa mnom ruku u zdelu onaj }e me izdati.

26:24 Sin ~ove~iji dakle ide kao {to je pisano za Njega; ali te{ko onom ~oveku koji izda Sina ~ove~ijeg; bolje bi mu bilo da se nije ni rodio onaj ~ovek.

26:25 A Juda, izdajnik Njegov, odgovaraju}i re~e: Da nisam ja, ravi? Re~e mu: Ti kaza.

26:26 I kad je |ahu, uze Isus hleb i blagosloviv{i prelomi ga, i dava{e u~enicima, i re~e: Uzmite, jedite; ovo je telo moje.

26:27 I uze ~a{u i dav{i hvalu dade im govore}i: Pijte iz nje svi;

26:28 Jer je ovo krv moja novog zaveta koja }e se proliti za mnoge radi otpu{tenja greha.

26:29 Ka`em vam pak da ne}u odsad piti od ovog roda vinogradskog do onog dana kad }u piti s vama novog u carstvu Oca svog.

26:30 I otpojav{i hvalu izi|o{e na goru maslin-sku.

26:31 Tada re~e im Isus: Svi }ete se vi sablazniti o mene ovu no}; jer u pismu stoji: Udari}u pastira i ovce od stada razbe`a}e se.

26:32 A po vaskrsenju svom ja idem pred vama u Galileju.

26:33 A Petar re~e Mu: Ako se i svi sablazne o tebe ja se ne}u nikad sablazniti.

26:34 Re~e mu Isus: Zaista ti ka`em: no}as dok petao ne zapeva tri puta }e{ me se odre}i.

26:35 Re~e Njemu Petar: Da bih znao i umreti s Tobom ne}u Te se odre}i. Tako i svi u~enici reko{e.

26:36 Tada do|e Isus s njima u selo koje se zove Getsimanija, i re~e u~enicima: Sedite tu dok ja idem tamo da se pomolim Bogu.

26:37 I uzev{i Petra i oba sina Zevedejeva zabri-nu se i po~e tu`iti.

26:38 Tada re~e im Isus: @alosna je du{a moja do smrti; po~ekajte ovde, i stra`ite sa mnom.

26:39 I oti{av{i malo pade na lice svoje mole}i se i govore}i: O~e moj! Ako je mogu}e da me mimoi|e ~a{a ova; ali opet ne kako ja ho}u nego kako Ti.

26:40 I do{av{i k u~enicima na|e ih gde spavaju, i re~e Petru: Zar ne mogoste jedan ~as postra`iti sa mnom?

26:41 Stra`ite i molite se Bogu da ne padnete u napast; jer je duh sr~an, ali je telo slabo.

26:42 Opet po drugi put otide i pomoli se govore}i: O~e moj! Ako me ne mo`e ~a{a ova mimoi}i da je ne pijem, neka bude volja Tvoja.

26:43 I do{av{i na|e ih opet gde spavaju; jer im behu o~i ote`ale.

26:44 I ostaviv{i ih otide opet i tre}i put te se pomoli govore}i one iste re~i.

26:45 Tada do|e k u~enicima svojim i re~e im: Jednako spavate i po~ivate; evo se pribli`i ~as, i Sin ~ove~iji predaje se u ruke gre{nika.

26:46 Ustanite da idemo; evo se pribli`i izdajnik moj.

26:47 I dok On jo{ tako govora{e, gle, Juda, jedan od dvanaestorice, do|e, i s njim ljudi mnogi s no`evima i s koljem od glavara sve{teni~kih i stare{ina narodnih.

26:48 A izdajnik Njegov dade im znak govore}i: Koga ja celivam onaj je; dr`ite ga.

26:49 I odmah pristupiv{i k Isusu re~e: Zdravo, ravi! I celiva Ga.

26:50 A Isus re~e mu: Prijatelju! [ta }e{ ti ovde? Tada pristupiv{i digo{e ruke na Isusa i uhvati{e Ga.

26:51 I gle, jedan od onih {to behu sa Isusom ma{iv{i se rukom izvadi no` svoj te udari slugu poglavara sve{teni~kog, i odse~e mu uho.

26:52 Tada re~e mu Isus: Vрати no` svoj na mesto njegovo; jer svi koji se ma{e za no` od no`a }e izginuti.

26:53 Ili misli{ ti da ja ne mogu sad umoliti Oca svog da mi po{alje vi{e od dvanaest legeona an|ela?

26:54 Ali kako bi se ispunilo {ta stoji u pismu da ovo treba da bude?

26:55 U taj ~as re~e Isus ljudima: Kao na hajduka izi{li ste s no`evima i s koljem da me uhvatite, a svaki dan sam kod vas sedeo u~e}i u crkvi, i ne uhvatiste me.

26:56 A ovo sve bi da se zbudu pisma proro~ka. Tada u~enici svi ostavi{e Ga, i pobego{e.

26:57 I oni {to uhvati{e Isusa odvedo{e Ga poglavaru sve{teni~kom, Kajafi, gde se knji`evnici i stare{ine sabra{e.

26:58 A Petar i|a{e za Njim izdaleka do dvora poglavara sve{teni~kog i u{av{i unutra sede sa slugama da vidi svr{etak.

26:59 A glavari sve{teni~ki i stare{ine i sav sabor tra`ahu la`na svedo~anstva na Isusa da bi Ga ubili;

26:60 I ne na|o{e; i premda mnogi la`ni svedoci dolazi{e, ne na|o{e. Najposle do|o{e dva la`na svedoka,

26:61 I reko{e: On je kazao: Ja mogu razvaliti crkvu Bo`ju i za tri dana na~initi je.

26:62 I ustav{i poglavar sve{teni~ki re~e Mu: Zar ni{ta ne odgovara{ {to ovi na tebe svedo~e?

26:63 A Isus je }utao. I poglavar sve{teni~ki odgovaraju}i re~e Mu: Zaklinjem te `ivim Bogom da nam ka`e{ jesi li ti Hristos sin Bo`ji?

26:64 Re~e mu Isus: Ti kaza. Ali ja vam ka`em: odsele }ete videti Sina ~ove~ijeg gde sedi s desne strane sile i ide na oblacima nebeskim.

26:65 Tada poglavar sve{teni~ki razdre haljine svoje govore}i: Huli na Boga; {ta nam trebaju vi{e svedoci? Evo sad ~uste hulu njegovu.

26:66 [ta mislite? A oni odgovaraju}i reko{e: Zaslui`o je smrt.

26:67 Tada pljunu{e Mu u lice, i udari{e Ga po licu, a jedni Mu da{e i priu{ke

26:68 Govore}i: Proreci nam, Hriste, ko te udari?

26:69 A Petar se |a{e napolju na dvoru, i pristupi k njemu jedna slu{kinja govore}i: i ti si bio s Isusom Galilejcem.

26:70 A on se odre~e pred svima govore}i: Ne znam {ta govori{.

26:71 A kad izi|e k vratima ugleda ga druga, i re~e onima {to behu onde: i ovaj be{e sa Isusom Nazare}animom.

26:72 On opet odre~e se kletvom: Ne znam tog ~oveka.

26:73 A malo potom pristupi{e oni {to stajahu i reko{e Petru: Vaistinu i ti si od njih; jer te i govor tvoj izdaje.

26:74 Tada se po~e kleti i preklinjati da ne zna tog ~oveka. I odmah zapeva petao.

26:75 I opomenu se Petar re~i Isusove {to mu je rekao: Dok petao ne zapeva tri puta }e{ me se odre}i. I iza{av{i napolje plaka gorko.

GLAVA 27

A kad bi ujutru, u~ini{e ve}e svi glavari sve{teni~ki i stare{ine narodne za Isusa da Ga pogube.

27:2 I svezav{i Ga odvedo{e, i preda{e Ga Pontiju Pilatu, sudiji.

27:3 Tada videv{i Juda izdajnik Njegov da Ga osudi{e raskaja se, i vrati trideset srebrnika glavari~ma sve{teni~kim i stare{inama

27:4 Govore}i: Ja sagre{ih {to izdadoh krv pravu. A oni reko{e: [ta mi marimo za to? Ti }e{ videti.

27:5 I baciv{i srebrnike u crkvi izi|e, i otide te se obesi.

27:6 A glavari sve{teni~ki uzev{i srebrnike reko{e: Ne valja ih metnuti u crkvenu haznu, jer je uzeto za krv.

27:7 Nego se dogovori{e te kupi{e za njih lon~arevu njivu za groblje gostima.

27:8 Od toga se i prozva ona njiva krvna njiva i do danas.

27:9 Tada se izvr{i {ta je kazao prorok Jeremija govore}i: I uze{e trideset srebrnika, cenu cenjenoga koga su cenili sinovi Izrailjevi;

27:10 I dado{e ih za njivu lon~arevu, kao {to mi kaza Gospod.

27:11 A Isus stade pred sudijom, i zapita Ga sudija govore}i: Ti li si car judejski? A Isus re~e mu: Ti ka`e{.

27:12 I kad Ga tu`ahu glavari sve{teni~ki i stare{ine, ni{ta ne odgovori.

27:13 Tada re~e mi Pilat: ^uje{ li {ta na tebe svedo~e?

27:14 I ne odgovori mu ni jednu re~ tako da se sudija divlja{e vrlo.

27:15 A o svakom prazniku pashe be{e obi~aj u sudije da pusti narodu po jednog su`nja koga oni ho}e.

27:16 A tada imahu znatnog su`nja po imenu Varava.

27:17 I kad se sabra{e, re~e im Pilat: Koga ho}ete da vam pustim? Varavu ili Isusa prozvanog Hrista?

27:18 Jer zna{e da su Ga iz zavisti predali.

27:19 A kad se |a{e u sudu, poru~i mu `ena njegova govore}i: Nemoj se ti ni{ta me{ati u sud tog

pravednika, jer sam danas u snu mnogo postradala njega radi.

27:20 A glavari sve{teni~ki i stare{ine nagovori{e narod da i{tu Varavu, a Isusa da pogube.

27:21 A sudija odgovaraju}i re~e im: Koga ho}ete od ove dvojice da vam pustim? A oni reko{e: Varavu.

27:22 Re~e im Pilat: A {ta }u ~initi s Isusom prozvanim Hristom? Reko{e mu svi: Da se razapne.

27:23 Sudija pak re~e: A kakvo je zlo u~inio? A oni iz glasa povika{e govore}i: Da se razapne.

27:24 A kad vide Pilat da ni{ta ne poma`e nego jo{ ve}a buna biva, uze vodu te umi ruke pred narodom govore}i: Ja nisam kriv u krvi ovog pravednika: vi }ete videti.

27:25 I odgovaraju}i sav narod re~e: Krv njegova na nas i na decu na{u.

27:26 Tada pusti im Varavu, a Isusa {ibav{i predate da se razapne.

27:27 Tada vojnici sudijini uze{e Isusa u sudnicu i skupi{e na Nj svu ~etu vojnika.

27:28 I svukav{i Ga obuko{e Mu skerletnu kabanicu.

27:29 I opletav{i venac od trnja metnu{e Mu na glavu, i dado{e Mu trsku u desnicu; i kleknuv{i na kolena pred Njim rugahu Mu se govore}i: Zdravo, care judejski!

27:30 I pljunuv{i na Nj uze{e trsku i bi{e Ga po glavi.

27:31 I kad Mu se naruga{e, svuko{e s Njega kabanicu, i obuko{e Ga u haljine Njegove, i povedo{e Ga da Ga razapnu.

27:32 I izlaze}i na |o{e ~oveka iz Kirine po imeu Simona i natera{e ga da Mu ponese krst.

27:33 I do{av{i na mesto koje se zove Golgota, to jest kosturnica,

27:34 Dado{e Mu da pije sir}e pome{ano sa `u~i, i okusiv{i ne hte da pije.

27:35 A kad Ga razape{e, razdeli{e haljine Njegove baciv{i kocke;

27:36 I se|ahu onde te Ga ~uvahu.

27:37 I metnu{e Mu vi{e glave krivicu Njegovu napisanu: Ovo je Isus car judejski.

27:38 Tada raspe{e s Njime dva hajduka, jednog s desne a jednog s leve strane.

27:39 A koji prola`ahu huljahu na Nj ma{u}i glavama svojim.

27:40 I govore}i: Ti koji crkvu razvaljuje{ i za tri dana na~inja{ pomozu sam sebi; ako si sin Bo`ji, si|i s krsta.

27:41 A tako i glavari sve{teni~ki s knji`evnicima i stare{inama podsmevaju}i se govorahu:

27:42 Drugima pomo`e, a sebi ne mo`e pomo}i. Ako je car Izrailjev, neka si|e sad s krsta pa }emo ga verovati.

27:43 On se uzdao u Boga: neka mu pomogne sad, ako mu je po volji, jer govora{e: Ja sam sin Bo`ji.

27:44 Tako isto i hajduci razapeti s Njim rugahu Mu se.

27:45 A od {estog sata bi tama po svoj zemlji do sata devetog.

27:46 A oko devetog sata povika Isus iza glasa govore}i: Ili! Ili! Lama savahtani? To jest: Bo`e moj! Bo`e moj! Za{to si me ostavio?

27:47 A neki od onih {to stajahu onde ~uv{i to govorahu: Ovaj zove Iliju.

27:48 I odmah otr~a jedan od njih te uze sun|er, i napuni octa, pa nata~e na trsku, te Ga poja{e.

27:49 A ostali govorahu: Stani da vidimo ho}e li do}i Ilija da mu pomogne.

27:50 A Isus opet povika iza glasa i ispusti du{u.

27:51 I gle, zavesa crkvena razdre se nadvoje od gornjeg kraja do donjeg; i zemlja se potrese, i kamenje se raspade;

27:52 I grobovi se otvori{e, i usta{e mnoga tela svetih koji su pomrli;

27:53 I iza{av{i iz grobova, po vaskrsenju Njegovom, u|o{e u sveti grad i pokaza{e se mnogima.

27:54 A kapetan i koji s njim ~uvahu Isusa videv{i da se zemlja tresu i {ta bi, popla{i{e se vrlo govore}i: Zaista ovaj be{e Sin Bo`ji.

27:55 I onde behu i gledahu izdaleka mnoge `ene koje su i{le za Isusom iz Galileje i slu`ile Mu.

27:56 Me|u kojima be{e Marija Magdalina i Marija mati Jakovljeva i Josijina i mati sinova Zevedejevih.

27:57 A kad bi uve~e, do|e ~ovek bogat iz Arimateje, po imenu Josif, koji je tako|e bio u~enik Isusov.

27:58 Ovaj pristupiv{i k Pilatu zamoli ga za telo Isusovo. Tada Pilat zapovedi da mu dadu telo.

27:59 I uzev{i Josif telo zavi Ga u platno ~isto;

27:60 I metnu Ga u novi svoj grob {to je bio ise-kao u kamenu; i navaliv{i veliki kamen na vrata od groba otide.

27:61 A onde be{e Marija Magdalina i druga Marija, i se|ahu prema grobu.

27:62 Sutradan pak po petku sabra{e se glavari sve{teni~ki i fariseji kod Pilata,

27:63 I reko{e: Gospodaru! Mi se opomenusmo da ovaj la`a kaza jo{ za `ivota: Posle tri dana usta-}u.

27:64 Zato zapovedi da se utvrdi grob do tre}eg dana da ne do|u kako u~enici njegovi no}u i da ga ne ukradu i ne ka`u narodu: Usta iz mrtvih; i bi}e poslednja prevara gora od prve.

27:65 Re~e im Pilat: Evo vam stra`e, pa idite te utvrdite kako znate.

27:66 A oni oti{av{i sa stra`om utvrdi{e grob, i zape~ati{e kamen.

GLAVA 28

A po ve~eru subotnom na osvitak prvog dana nedelje do|e Marija Magdalina i druga Marija da ogledaju grob.

28:2 I gle, zemlja se zatrese vrlo; jer an|eo Gospodnji si|e s neba, i pristupiv{i odvali vrata od vrata grobnih i se|a{e na njemu.

28:3 A lice njegovo be{e kao munja, i odelo njegovo kao sneg.

28:4 I od straha njegovog uzdrhta{e se stra`ari, i postado{e kao mrtvi.

28:5 A an|eo odgovaraju}i re~e `enama: Ne bojte se vi; jer znam da Isusa raspetog tra`ite.

28:6 Nije ovde: jer ustade kao {to je kazao. Hodite da vidite mesto gde je le`ao Gospod.

28:7 Pa idite br`e te ka`ite u~enicima Njegovim da je ustao iz mrtvih. I gle, On }e pred vama oti}i u Galileju; tamo }ete Ga videti. Eto ja vam kazah.

28:8 I izi{av{i brzo iz groba sa strahom i radosti velikom, poteko{e da jave u~enicima Njegovim.

28:9 A kad i|ahu da jave u~enicima Njegovim, i gle, srete ih Isus govore}i: Zdravo! A one pristupiv{i uhvati{e se za noge Njegove i pokloni{e Mu se.

28:10 Tada re~e im Isus: Ne bojte se; idite te javite bra}i mojoj neka idu u Galileju; i tamo }e me videti.

28:11 A kad i|ahu, gle, neki od stra`ara do|o{e u grad i javi{e glavarima sve{teni~kim sve {to se dogodilo.

28:12 I oni sastav{i se sa stare{inama u~ini{e ve}e, i dado{e vojnicima dovoljno novaca

28:13 Govore}i: Ka`ite: U~enici njegovi do|o{e no}u i ukrado{e ga kad smo mi spavali.

28:14 I ako to ~uje sudija, mi }emo njega umiriti, i u~initi da vama ni{ta ne bude.

28:15 A oni uzev{i novce u~ini{e kao {to su nau~eni bili. I razglasi se ova re~ po Jevrejima i do danas.

28:16 A jedanaest u~enika otido{e u Galileju u goru kuda im je kazao Isus.

28:17 I kad Ga vide{e, pokloni{e Mu se; a jedni posumnja{e.

28:18 I pristupiv{i Isus re~e im govore}i: Dade mi se svaka vlast na nebu i na zemlji.

28:19 Idite dakle i nau~ite sve narode krste}i ih va ime Oca i Sina i Svetog Duha,

28:20 U~e}i ih da sve dr`e {to sam vam zapovedao; i evo ja sam s vama u sve dane do svr{etka veka. Amin.